

سپاہ نامہ روشن

بنام خداوند بخشنده و
مهربان

فصل اول در تولد و بنون و ابتدای تحصیل علم او و مختار
کردنش از نیکوستان و کرفاری و بطوفان دریای نوکری وی
من تولد شده ام در شهر یوک در سال هزار و شصت و دو و دو که پدرم
قطع و فصل شغل تجارت آنجا را ممکن و محل توقف خود کرده بود و مرا نیز
پدرم بطوری تربیت کرده بود که بغیر از نوکری و خدمتکاران و شغل
دیگر یازدهم پدرم مصمم شد که مرا تحصیل قوانین و قواعد و ادراک که بکلیه این
علوم بهر باب شوم ولی من باطناً حیالتاً و بیکر و تفکرات خارجی داشتم

فصل

قبل اینکه در دیانا سیر نموده و سفرهای دور و دراز کرده و بعضی قصص و
 نایل باشم و چیزی هم پیدا نشد که مرا از خیالات واهی و تفکرات بی
 منصرف و پشیمان نماید حتی اشک چشم پدرم که شب روز میر میضای
 شفقانه که ساعت ساعت میداد مرا در بعضی ترجمی ترسکه در باجری
 مافی الصیر و پیروی دانه و خون خود لابد اذیت دای زیادی کرد و بدو
 بدبختیها و بگذر اینها که شام ساختند با وجود اینها من در خیال خود
 و مستقل بودم و در هزاران هزار چشمه و متر صد وقت و محبت و محبت
 بودم

بالاست چنانچه یقین شد که پدر منست و من رفیق راه نامم یا اینکه رضی کنم
 معصوم و مصلی آورده و چندین دفعه بکسکه اتحلاص خود در قادم مکن شد
 تا اینکه موقی پیدا شد که نتیجه خیال مرا بشد و از عظمت خویش مغرور
 کردم

اینکه ریدم شهر بول (Bulle) با یکی از زقای خود ملاقات
 نمودم که میخواست بطرف لندن حرکت کند از کثرت شمع و شادی پدر

خود را فراموش کرده بدون آهنگ و رضایت ایشان و ملاحظه نقد است
 و غایب تا آنکه روز اول ماه سپتامبر سال ۱۵۷۱ سوار کشتی شدیم
 بود بدترین روزی از روزها و خشن ترین ساعتی از ساعات سرن
 بعضی اینکه ما خارج کشتیم از رودخانه بود بر *humble* با
 مختصری وزیده کشتی ما را احاطه کرده بواسطه اینکه من تا بحال سوار کشتی
 و با انفجارات طوفانهای سخت دچار گشته بودم این با مختصر و محنت
 کشتی چنان مرا پریشان حواس کرد و غم و اندوه و جدولالت سبغ غرق
 دریای کدگر گرداند حتی اینکه مثل طفلان که از پدر و مادر خود دور
 بطرف پناه می کنند من هم بحال بر کشتن و بخاطر پدر و خود افتادم که
 از این کشتی و موج بحری خلاص شوم رو بروی وطن آلود و سکن معروف
 اما فردا هو صاف و دیر آرام شد و حسیتا و تاشای بجز غم و مرغرف
 خیالم منصرف کرد و چند یاله شراب ناب که با رفقای کشتی صرف
 شد مستی شراب چنان جبری کرده که از پشیمانی خود پشیمان گشته و بر سر
 سابق خویش پایدار و بر تدریج

من بمنکه از پنجاهات منصرف شده و کمی آسوده و فارغ البال از بعضی
تخیلات و تفتکرات کثرت و از کثرت تر و خیال که مرا خفه و دیگر میکرد
بواسطه مساعدت هوا بھر کمی یکنینی قلب حاصل و عاید شد قضا و مقدر
الهی و در اثر کونی بخت طرح دیگر ریخته مجدد و اسباب و ثبات نوی کر فارغ
که در نزدیکی غرقاب یا موت (یک طوفان شدید)

که آرزوهای دور و دراز مرا در دل گذاشته و از وصول بمرام خود مانع
چنانچه جمیع ناخدايان و کشتی را آنها قطع امید کرده و تن بقضاوت
داده و دست از جان بسته مستعد مرگ و غرق شدن با وجود آنکه
چنان دمیدم و باعث است که کشتی اخالی میکرد کشتی و اینها را
کشتی پر از آب میشدند دوباره دریا رحمت و لطف الهی را اینجا آمده و باز
بجبهه پدید آمده کشتی دیگری که در همان دریا سیر میکرد و باید مار رسیده و مار
بداخل نجات رسانده و شکر الهی را بجا آوردم

حال من تندرست و شاد که آيا پیش پدر و مادر برگشته و در وطن با لوف خود
مشغول خوش گذرانی و شادی بشوم یا اینکه تن بقضا داده و خود را

منتظر شده و دست از زندگانی کشیده یا منزل و مکن ابدی پیدا کنیم
 بمقصود و مرام خویش نایل باشیم چون از مرجهت بوطن خود رجعت و
 شرمساری داشتم بدین سبب سرگردان در صحرائی لم یزرع و دریاها بی
 پایا را ترجیح بوطن خود دادم بعد از اینکه من از روی چاری و جبار سفر
 بروطن خستیا کردم سوار گشتی شده رو به شهر کیسندار
 و این سفر بر من توفیق جبری شد که در تجارت کشتی را مهارت
 تحصیل کردم اگر چه من علایت حقوق پدر خود نگرفته و بدخواه ایشان قیافه
 بودم با وجود این پدرم وقت آمدن مبلغی پول بمن رسانده بود من
 داده بعضی اهل تجارت را بر منفعت گرفته بکشتی نهادم
 نتایج سفر اول مرا تحریر و ترغیب نموده که مجدداً مال تجارت را خرید
 و سفر کنم ولی بکس خیالات من نتیجه نبخشید که در این سفر بدست میمانا
 کون گرفتار شدم چنانچه در این بندیر کانی (بندیر) که
 در طرف آفریقا است و چار دزدیدیم که همیشه کشتی را مانع از آمدن
 میشد اهل کشتی و تملیک بهار اینست که در ابدی نیست طالع بد

که مسکن او بود و چار شده با رحیم و خدا متکا خود نموده مدت دوازده سال
 جزیره موسوم ببالیه در کمال بدی روزگار که راندم همیشه از کثرت غم و غصه
 پیچیده بخود بودم زیرا که راه بخت نداشتیم و قطع امید کرده بودم که از دست
 این ظالم خلاصی و استواری من محال بود از هتای روزگار خوشی بخت روزگار
 صاحب من مرا ناامور کرد که بروم در کن رود یا بجهت نه راه و اما پی رسیدم
 عوض رسید تا از مختصری پیدا کردم بجهت خود قایق محسکی درین وقت
 و قدری آذوقه برداشته سوار قایق شدم چون به خوب باد مسافر
 میوزید و اندک زمانی از کن رود بگذریده و مسافت زیادی از جمل
 دریای پیدا کردم

در روی دریای در محله که خطرهای عظیم بودم و من دانستم که بکجا میروم و بچه
 مست قایق خود را میزنم که ناگاه کشتی بزرگی از کشتیهای اروپائی
 کردم که بسمت من در حرکت بود بخیال اینکه کشتی ما در دایره حرکت
 و من بخت یافته ام مرا بکشتی خود برده به بهترین وجهی مرا بدر میگرداند
 قایق را با شیا بیکه داشتم در کشتی گذاشتند قطبان کشتی که بکجا میبرد

دنیا و مرد با نایابی بود بدون اینکه از من گریه و فحاشی بکند و مرا حمل کرد
 بشهر (برزیل) در آنجا قایق را از من خرید و قدری ثل تجاره من داد که
 بواسطه خرید و فروش ستاع نکلیس که در این شهر خیلی مطبوع بود و در عرض
 سال مبالغ کلی از طلا و نقره به تحصیل کردم

در این شهر من میتوانم اقتدار دولت جمع کنم که مابقی عمر خود را بخوا
 گذرانم و اسودگی برانم ولی شدت حرص و طمع مزید بر جنون من شده
 مستم کرد که تجارت و سود دیگری غایم گشتی که بطرف آفریق بجهت تحصیل
 سیاهگان روان میرفت معین کرده و سوار شدم و صاحب کشتی این قاره
 که هر چه در این سفر منفعت داشته باشد با من نصف کند و مخارج کشتی را بهم
 بکشد بشرط اینکه من نوکری او را کرده و از اسباب و آلات او متوجه باشم
 فصل دوم و غرق شدن رهنمون

روز اول به سپتامبر سنه ۱۵۹۷ سال هشتم بود که در همان روز من از وطن
 خود مفارقت کرده و دست از بند زدن خویش کشیده و صباح ایشان
 شمرده و بطرف شهر رهول حرکت کرده بودم و سوار کشتی شدیم بعد از

یا نرزه روزگشتی را طوفان سختی برخاست نزدیک بود که کشتی را
 و اگر کون غاید مدت ده روز مادر کاشش موجها و متشنج بودیم که عت
 دیگر در کراهی دریا غوطه و زخم می شد خلاصه بعد از ده روز شدت باد و موج
 طوفان فرو نشسته و چون که کشتی را میجو و شکسته و ممکن نبود که بطرف افریقت
 کند لابد از رو بسمت بر برگردیم همیکه کشتی حرکت بجانب بر بر نمود طوفان
 سخت تر از اولی برخاست کشتی را بطرف مغرب برده و از آن حال که
 دور انداخته که اگر از طوفان و طمه دریا خلاص می شدیم و با حل بنا می نمودیم
 طمه و حشیان و درندگان صحرایا با آن می کشیم بالا خسته و با بیکدیگر
 و چالاکانی تمام کشتی را بر دیم نزدیک ریگ رسد و آنجا طوفان بر طرف
 داغون و مسکن جای بود نه معلوم و نمیدانستیم که اینجا کجاست بخت
 که بلام دولت دارد آیا مسکن و آباد است یا غیر مسکن و لم یزح محل
 و مسکن حیوانات وحشی و کشتی ما هم در حالت شکست بود
 با بنیال استخلاص خود از این مهلکه پر خطر و از این غرقابی با آن
 افتادیم بادل سرد و بدون هیچ امید واری کشتی و زورق را بجزایر

در حالتیکه خود را بر حمت الهی سپرده چشم بملطف عنایت او بستیم و با
 با موجهای شدید و خطرناک پست و بلند می شد و ما جد و جد می کردیم
 که خود را با حل رسانده و خلاص باشیم آنگاه موج مخوفی بزرگتر از کوه
 و غضب حرکت سبب شستی با کرد شتی و سکنه گشته اقلیت بزرگ کون و ما را فرست
 نذا که اسم خدا را گزبان رانده و استمداد جویم که بلکه تقصیرات و متخلفی
 تمامی سکنه عظمه در در کرد و اسباب عظیم و غرقا بهای بر پامان شدیم

محال است کسی بتواند اشتغال حواس و پریشان خیالات را متعبرین
 زبان برشته بیان کند در حالتیکه در تحت و فوق دریا مشغول است
 و پازدن بودم اگر چه من در شناوری و غوصی مهارت داشتم و داشتم
 کثرت شدت غلاب دریا مثل مرغ بعل می پییدم که قدر نفس
 نداشتم ساعتی چند در خیالت بودم تا اینکه موج بزرگی مرا بجای
 حرکت بطرف ساحل داده و در بخا و خون شده مثل تن پرور چراغ
 انداخت و من زیدم که موج دیگر رسیده و مرا مر جت بر یاد و هو
 حرکت جسم نداشتم که خودم را به پناهی کجاست از غفلت و محذور و موج

بر خاست و مرا بر پشت تشنه سخی در انداخت من با نهایت قوت از تشنه
 شک کرده و از هجوم امواج قدری امید داری حاصل کردم و به
 مرتبه امواج بطرف من هجوم آورده شتوانند که مرا از جای کنیند
 من آهسته آهسته قدری از دریافته ام که درم و از حلات امواج بودیم
 در روی علفها نشسته کمی فارغ البال گردیدم

فصل سیوم شب اول غرق شدن رینون

و خیالات او

کسی نمیتواند توصیف و تعریف یک کثرت خیالات و تواتر آن کند و کسی را
 که وجود خود را در مقابل پلاکت و مگر کند که خیلی نزدیک نیست و مانند آن
 مرکز حس کرده و خود را خلاص نماید من در کنار دریا که در شمس گردم
 حالیکه دستها خود را با آسمان بلند کرده هر از آن عجزه بخار و شکر کرد
 مینمودم که رحمت و بخشش شامل حال من شده و از این نور طیف غنیمت تمام مرا
 فرموده چنانچه از نایب رزق و هبه سران بهیچ وجه اثری محسوس نمیشد
 معدوم و بچشم کان نم نم کن بود و ندانم که طعمه کدام حیوان بجز

و دریا متصل موج کف دار بود و کمال حیرت نهایت تحجب ششم ارتقا
 و قدرت و ندی که بچشم از دست این موجهای شدید و غشبه غشا
 فرموده و با حل نبات بریند و از این نبات چنان مستغرق فرج و شای
 بودم که ما فوق و متصور میکردیم و بجهت آنکه اندر پس هرگز بریده و حشر
 همیاست خیالات شدید و تشکرات برتدید وجود مرا احاطه کردند
 فرج و سرور من مبدل بسم و غشبه لایحی شد زیرا که خیال نمیدادم که این
 خلاصی من گرفتاری بدی شد و آرزو میکردم که کاش من پیش این
 غرق میشدم و چنان گرفتار بلامکت میشدم زیرا که من کلمات غشبه
 بودم و منزلی نداشتیم که بر آنجا نیاورده کی آسوده باشم و گرنه نبودم
 قوت لایموتی نداشتیم و نشد بودم آب شیرینی نداشتیم و ضعیف بودم
 و کاری نبود که مرا قوت و استبداد بر هر جز و درون عسل و غیره رخا و دان
 چاره نداشتیم اسلحه و آشی نیافتم که اقل خود را از حیوانات شکاری حفظ کرده
 و بعضی حیوانات شکار نمود و خوراک خود نمایم در دنیا بغیر از یک کار و
 و یک چوب و یک کشف و کمی تو تون بد متصرف جز دیگری نبودم و بکنند

شبیهان آید بحسب غنمه من افزوده حیالات من رو بگرداند که نشسته
 مانند دیوانها و حیوانات گرسنه اسطرف و نظرف دویده بجهت
 بجهت خود پناه میجویم و میگردم که بلکه حیوان بیدارست و پناهی که در جبهه
 خودشکار نموده خوراک نایم اما فوس که این سعی و تلاش من میسر
 نمیشد فرجی که بمن حاصل شد این بود که در نزدیکی سار
 درخت بزرگی پدید آوردم که وقت شب مرا از شر حیوانات درنده حفظ
 مینمود همچون شب باشد روی درخت رفتم و خوابم و بجزئی فاصله که در آب شیرین
 گوار پیدا کرده رفتم و عطش خود کردم که مرا هلاک میکرد و بعد از آنکه سیراب
 شدم شدت جوع بمن غلبه کرد و علاج دیگری نداشتم بجز از آنکه کمی توبه
 که با خود داشتم خدای خود نموده سیر شده مرحت کردم بدختری که محل
 خواب تعیین کرده بودم و وسط درخت را به زحمت بکنوخی درست کردم
 وقت خواب بنیقم چونکه خستگی و کوفتی زیاد داشتم مشغول خواب شدم
 فصل چهارم در سفر کردن و نبون فله و کشتی
 روزی خیلی بلند شده بود که من از خواب بیدار شده و از درخت پائین آمدم

اگر چندین بسی خوریده بودم اما خالی از منفعت شد زیرا که اینها خان
کسالت بطالت از من کرده بود که مافوق آن متصور نمیشد صفت و

مرا بمبدل بقوت قدرت زیاد و سپردن از اندازه کرده بود

من بسیار متحیر و متعجب شدم از دیدن اینکه کشتی غرق شده بود و بوی طعمه
در یازدیک شده بود و نتیجه کشی که مرا از موج و طوفان نجات داده و با
خلاصی من شده بود و کشتی در روی دم خود آتیا ده و بی حرکت بود در یازدیک
اوامی و با در نهایتی فی بود و هیچکس را ملاحظه نکردم خیلی ابله در آب
شدم که بهر طوری باشد کشتی رفته و بعضی اشیاء را از منی اگر کشتی در آورده

چسبید خود نمایم

در حالیکه من با طرف و جانب نگاه کرده و متحیر و متعجب بودم که بچه پیر
وضع خود را بکشتی رسانم بنظر من یک تاقی که در چند قدمی جل و بقا
کمی اگر کشتی که مار عسقر کرده بود شاید از پید کردن قایق خیلی مشغول
حال شدم که بواسطه دایره و دایره و چیزه کاشی می قطعه در کشتی فراموش
بعد از ظهر که دریا در نهایت آرام و خمر و در کمال محنت و مشقت بود

کشتی همی که فلزم بختی و از کشتی هم هفت نزدیک بود که کشتی
شوم و شکستیم مانند سیلاب برویم روان شد زیرا که نیال که دم
ما غرق نمیشدیم حالا بمقتود رسید و در از شهر ما مشغول عیش و کامرانی
خون جویندگی کردم بود لباسهای خود را که در داخل کشتی
همینکه با کشتی رسیدم اول مکان کردم که من نیستی و غم و خل کشتی
در خیال بودم طهارت دیدم که کشتی آویزان بود و اگر که بهر کشتی رود
انبار کشتی پر از آب بود اما وضع و توقف کشتی نبوی بود که بل کشتی
اب مساف بود و اول من همه جا کشتی را کشته تفتیش و تفتیش کردم که کشتی
چه خبر ضایع شده و چه شئی سالم و عیب مانده چونچه خیلی کر که کشتی
جیب خود را پر از نان سوخاری کرده میخورد و کشتی را جستجو میکردم یک
شراب خور که مال کا پتان بود پیدا کردم و پیایه چتد صرف کردم که با
بخت جرات و ثروت من شد

نامی که از همه بهتر و شتمن مر محبوب و وادار کرد که من سر خود را از نموده و بخت
و هم در کنار دریا چندان دور که و یک و یک تا رو کل و پیایه تا میله چ

بود من خواستم آنها را استعمال نموده یک چیزی درست کنم با کباب
 با کباب آنها را بجهد یکدیگر بستم بطوریکه از هم جدا نشوند اندام یکبار
 بعد از آنکه از غش کشتی پایین آمدم آنها را که با من انداخته بودم کشیدم
 بطرف خود و چهار تا آنها را از دو طرف یکدیگر بستم و بطرف پایین آن
 دو یا سه تخته کوتاهی گذاشته قایق مانند چیزی درست کردم که میتوانم
 بواسطه آن بواسطه دریا بروم و برگردم اما چون که خیلی بکاف بود باز رانای
 همکن نبود که باو حمل نمایم خلاصه مشغول کار شدم باز آنکه خسته و سحرآمیز
 از پید کردن ویکی از تیرکها را با کمال آسانی و بی زحمت رفته قیامت کرده
 بقایق خود وصل نمودم امیدواری اینکه اگر شتی با حیتاج خود را حوا
 آورد مرا در بعضی کارها هم مهارت و آدای بخشد

اول تخته را که پید کرده بودم با سه تخته دیگر که مال قطبان کشتی بود که
 آنها را سخته بودم با مد و طناب کد شتم توی قایق در یکی از اینها
 خود قدری نان و برنج و سه یا غیره هولاند و پنج یا سه گوشت خشک و
 بسته کوچکی از کدوم ادویه و چند چیز که بطریقه شراب بسته با

قشاک بنه آهنا ره جدا که دیشتم
 هسکا میکه من مشغول بودم جز و مد دریا کم که شروع میسر دوشین خرد
 اعتنا و ملاحظه نمودم و بخیال اینکه بروم با سگها خود را که در سیال
 گذاشته ام بردارم نمی فتادم حال آنکه در بدن خود سولی یکت را من
 یک شلوار ملبوس و پوشش دیگری نداشتیم اما از یاری بخت و قتل
 یادم افتاد که اگر مختصر احوال کنم جز و مد با سگها در ابد ریخا خواهد داشت
 من اگر کشتی برداشتم که چیزای که میتوانستم بر جسل حمل نقل کنم اگر چه خرد
 بود که مرا وادار میسر کردند با خود ببرم از قتل بعضی اسباب که در وقت
 عظالت و فرخندگی رخا بهم که در خلاصه بعد از اینکه مدت زیادی جستجو کردم
 صندوق تجار را پیدا کردم و این صندوقش من خرنیه بود که مادام
 تمام میشد هرگاه همه طلا و نقره روی زمین را پیدا میسر دم نقد مرا
 خوشوقت نمیدادند که منصفند و حق تجار مرا نقد فرستاد و خرنیه بخت
 بعد از آن بخیال فتادم که تدارک اسلحه را نموده باشم و قفسه
 که مال قطبان بودند با چند تیر و پر از باروت و یک خورچین کوچکی

و چنگه زنگار بر دوشتم بعد از آنکه گستره کوشه بکوشه تا جایی که در دم خود
 چنگک باروت پدید نموده با اسلحه های خود بقیات که هشتم
 فصل پنجم در محبت و منون بخوشن شاهی و سکا و در کایات صلح
 چونکه از طرف تدارکات ذخیره و خراک خاطر جسمی کلی حاصل کردیم
 پریشان نشدیم بجز اینکه در ساحل دریا با سلامت سپیده بزم بهر یک
 نه با بدن و گنجه پار و در غسان مختصری بدست داشتیم قایق مروارید
 و غرق کند و کلیه تدارکات مرمر بخون نماید ولی به خیر باعث گرفتاری
 و رشادت من میشدند اولاً اینکه دریا آرام و سحرکت بود تا ما جزو بد
 بطرف ساحل حرکت میکردیم و ما بعد میوزید مجدداً یک استه
 چکون و دوتنه پاروی ضایع شده پیدا کرده و بقیات خود گذارشته و بجز
 قایق شروع نمودیم تا یک کیلومتر مسافت طی کرده بودیم که بنا
 بشکافتن آب طرفین من سابقاً از بخا باطل بخاسته سپیده نمودیم
 آب بخا جریان و حرکت کلی داشت بدین واسطه خواستم پناهی
 مانند جای پیدا کرده که بتوغم با بخا کشتی خود را جا نموده و آب را

حل نقل کنم

خلاصه در رو برو خود یک شکاف ریختی و داخله کردم که جریان آب شستی
مرا بدست آورده من جدا شدم زیاد کرده و در شستی رنج اتهام تمام میباشی
بعل آوردم که بلکه بدان شکاف داخل شوم ولی بوی طعمی بوی بدین بوی
نامی نشستم غرق شدن خود را آگاه و در گوشه قایق ایستاده و دستها خود
بکجه باطراف شکاف کردم گوشه دیگر قایق در حرکت است و متعدد غرق شدن
بوده و تیر میدم آنگاه که با رنجست و شستنی یاد هیچ کرده بودم آنگاه
قایق غرق شده و بدین اشد پس با جدی تمام و جدی با اتهام استیسا را
بطرف خود کشیده و بانها تکیه کردم تا نیم ساعت بهین حالت بودم ایاه
جزر و مد را تغییر یافته و قایق بحالت بدل شده داشت

فصل ششم در گردش و سیر کردن رویون و آلتین قیفاک
من خواستم اطراف و جانب دریا سیر کرده بعضی جاها و نهانهای تجارت
را ندیده بجهت خود منزل و پناهگاههای پیدا کنم که اشیا را و الا خود را در
گذشته محل استراحت خود قرار بدم تفکتهای خود را با یک پخته برداشتم

با قدری باروت مشغول غلام و اوان خیالات خویش گردیدم
 همیشه بر لب کوهی رسیدم تصور نمودم که ما بین کوه جزیره بزرگ
 در یکطرف کوه بفاصله زیادی چند تخته سنگ بزرگی مشاهده کردم و از طرف
 مشرق بمقابلت دوازده کیلومتر دو یا جزیره کوچک نمودار میشد من
 متر و دوازدهم که آیا یکبار سمت بروم و بچه جانب رویم که مقصود و مطلب
 بوصول پیوند زیراکه جزیره چنان بنظر میآید که غالی از مزرع و مریعی
 از جانوران درنده و وحشی نباشد ولی بهیچک اینها تشخیص نیست و من
 خیالم را وادار و تحال بخالت دادار کرده و به سمت جزیره میروم تا آنکه
 نزدیکی جزیره شدم و در شاخهای درخت شکیده دو تنه مرغ مشاهده نمودم
 که تاکنون ندیده و نشناخته بودم یکی از آنها که چاق و زبر و کتر بود بفاصله کمی از آنها
 در شاخه درخت نشسته بود نشان داده و تفنگ را احاطه نمودم همینکه تفنگ را
 صدای خوف و هراس از کوه و دره بهم رسید که زهره آدمی را میگوید
 همچون تصور کردم که از بدو خلقت آدم علیه السلام الی یوم هذا در میان
 غالی نشده این اولین مرتبه بود که از من صدور یافت خلاصه عمری که من

سختی مرغ بود که کوشش و عاری از لذت بود
 فصل نهم در مرجهت کردن رومنون مجدد آبکشی و خوشبو
 آوردن و منزل از برای خود ساز

فردا من غرم را بنم گردم که مجدد آبکشی رفته و آب سبزه و آب میوه
 لازمی خوانم آوردن و نخست وقت افوت نیم وقت را غنیمت شمر
 زیرا که میرسدیم بواسطه بعضی حوادث آسمانی و دریا در وقت باران
 هوایا امواج در کشتی و متعلق را ضایع کند خلاصه با کمال شدت و جلدی
 و چاکلی قایتانندی از قایق اولین سبک تر بود در دست گردم
 بطرف کشتی نهادم بعد از آنکه داخل شدم بقدر و ویس و چمن
 آسین و سیخ چوبه برداشتم بایک تنقب و دو دو چمن از انواع قشای
 تبر و یک لنگ کار دوسه عدد اسباب که بامداد او بار تا سکن از جا
 بجای محل مستقر نمودیم فیض تفک فیکه و یک تفک شکاری
 کسی مابود و دو چک کلوله و یک چمن بزرگی چار پار و هر چه پس
 کردم بایک چخواب و یک بستر و چند لحاف بعد از آنکه همه آنها

حمل قاتی کردم با سلاستی و دغوشی قاتق را بصل رساندم
 و هر سیز که در وقت رفتن در ساحل گذاشته بودم همانطور سالم ماند
 بودند ابد آنسان و علامت بینه ذی روحی خواهان باشد خوا
 حیوان پیدا نشد مگر یک کره بزرگی که خیلی فریه بود در بالا یکی از صند
 من نشسته ابد وحشی گری خود را بر وزنده مثل اینکه تپید
 زیت کرده بود و بهمان حالتیکه نشسته ابد تغییر حالت نکرد
 هم قدری سحر می شش انداختم بحال میل و ممنویت خورده و راه
 پیش گرفت

از بادبان کشتی و میخهای چوبی که آورده بودم خیمه و یا نه بجه خود در
 کردم اشیایکه از تابش آفتاب یا باریدن باران ضایع میشد بخیمه
 نمودم و باطراف خیمه صندوقهای چسبیده قلعه نندی درست
 که شبها مرا از هجوم جانوران درنده محفوظ دارد

و در خیمه را هم با چند تا صندوق و تخته محکم کردم تفکک خود را در پیش
 زیر میسکا گذاشته با بحال تهرات و فارغیالی همه شب را بخوابم

منزل و سخن من خلی تشنگ و منقه و گافاده بود خیال میکردم که
 بجهت یکنفر تنها بهتر از اینجمل آرایش و مکان استراحت که محفوظ
 باشد غیر ممکن است با وجود این زیاده سعی داشتم که بخشی رفته بر سر
 ممکن بجل است منزل خود نقل کنم

خلاصه من همه روزه قلائیک و فیه کشتی رفته اسباب کشتی را
 میبرد و روزی رستم پسر ما یکم ممکن بجل باشد با حل حل کنم از قتل
 و دام صید و کجا رچه از زکات و اس که نوعی کتان است که بوا
 آن باد و بانهارا بهدیکر وصل و ربط میدهند چیزیکه بیشتر از اینها را
 خوشوقت و سرور میکرد و چکاک بجز از آن نخری و به طبری (رو)
 استجیات و تخیوطی شکر بود برودی چکاک آنها را حاک کرده و محبت
 منقسم کرده با رچا بادبان کشتی پیچیده سایر اسبابیکه خد کرده
 بقایق که داشته با حل نمودم

بعد از اینکه کلیه اسباب سهل و آسان گشتی را برده و لوخت کردم بقوت
 و زور بازی خود طنا بها و اسبابها را که بواسطه او بارها سکین باورین

از یکدیگر گسیخته و ربط آنها را از هم دیگر گسستم و تحقیق بر کتله دست کردم
با دوتا و کل که یکبار در معده می دیدی و در وسط نصب بود و با یک دست
مربوط و محکم نمودم و گشتی هر چه سباب آهنی ممکن القع داشت
بقایق گذاشته بر اندن و حرکت دادن قایق شروع کردم چون بوسیله
اسب و آلات قایق خیلی سگین بود مثل سایه و فانیست تو استم
ز نورق را بر انهم بالا خنده بود و بوسیله کثرت شایا قایق سر کون و هر چه
اسب داشت و اگر کون کردید هر چه سعی کردم بجا نرید مگر بیهوشید
که ماس و دو بار چه آهن خرد دیگری دستگیر نشد

سیر به کلیس نصف نفقه و نصف طب و بعضی پارچهای فلزات و غیره بود
و قیمت آن از اسباب مطبخ پیش من از اینها زیاد بود و بجهت اینکه کسی
شهری نبود که پول داده بابت حاجت بخرم

حواشم مجدداً یک قایقی بجهت خود درست کردم ولی شدت باد و کثرت
دریا مانع شده حتی اینکه نتوانستم شنا نامیم

خلاصه با کمال خوش بختی بر منزل خود رسیده در غنیمت و مرکز موال خود
بودم که سورت شدت هوا کثرت بسم رسانده تا دمید صبح است و شدت
همینکه آفتاب از مطلع خود طلوع و ماه بفرغ غروب نمود اکثری آثار
نشانه ندیدم بجهت همه اسباب او را آورده بودم بر مخزن و نشدم

فضل ششم بنا کردن روزی منزل دیگر و مکرانی او
از بار و طبعی خود

من حاجت سیاه از شر و آفت بیانات جشی و مرد و بایانی و طاع لطیف
حواشم منزل محفوظی بنا کنم لابد شدم از طب که در یک جنبه زکی و
کندن یک منبر بنی بنا بر این یک صحرای کوچک که در یک تپه و

بود پسند که دم که فراز او را شیب نبود و نوعی عسر لهو بود که گفته
تنها نیتوانست از بالا پایین بیاید و چند پرستگاه داشت که تکیان
مروار داشت همچنان که کوچک بود که از کشتی آورده بودم سجا جور کرد
تخته سنگ فاق شده بود که پدم یک تو که دم که تخته سنگ فاق شده
شیب من افتاد و بر و خیمه من صحرایانند و منش بر از نیرت
کلهای دشتی بود بطوریکه هر چه انتهایی نطقه بود با پایمان
دید میشد خطاف صحن از پنجره دایتم

قبل از اینکه خیمه خود را بر نم یک نصف دایره محدد دم که محیط نصف
بیت سطر از یک گوشه تا بگوشه دیگر یعنی طول تمام قطر او چنان
بود و در این دایره دو مرتبه تکه قرار دادیم که قریب به وسط مجموع
دو تکه بود روی پلها را قشنگ مسطح و بایکدیگر دراز تکه از یکدیگر ریاده
پایان ده ساقیمت فاصله داشت

فصله پاز چهای طنای را که از کشتی در آورده بودم بخط فنی در ابعاد پلها
قرار دادیم که ربط و اتصال بیکدیگر بوسیله دو میخی بود که دو طرف پلها کوته

بودم اگر چه در بختام تمام دادن بخیل جنت و مارت زیاده وقت
کلی صرف کردم تا مکان بسیار تنگی شد که ابد حیوانات شرور و
صورتی هستند و خل بشوند

و در آنخیل خود دری که ششم که از آن در رود تمام همین آمد و رفت ^{سطح}
نزد بانی بود که خودم ساخته بودم و از روی او جمیع اسباب و اجود را
حاصل نقل آنجا نمودم بعد از اینکه کلیه اسباب و آلات خود را بتوی او جمع
کرده بودم کی و فرغت کلیه سید کردم

همانکه در کات خود را در سلعه جای دادم خمیه درست کرده دوم ^{تیر}
سقف او را پوشیده بودم با کرباسها ضخیم که از کشتی آورده بودم که با
و اشیاء من از تابش و بارش محروس ماند ضیاع نشوند
بعد از اینکه هشتاد خمیه را درست کردم خواستم شب منینی ناکتم تقریباً ^{صفت}
سایتم زین و جهر نمودم با سنگها بزرگ که خارج میشدند سینه در
میکردم و سنگهای کوچک را بقیای آنها میرختم بعد از تمام شیب
در پهلوی او صند و خانه مانند جای درست کردم

در بین کارها که من مشغول بودم روزی که از تکی من عارض شد نصیحت
 هوا بنای بارش گذشت که مخلوط بود بار حد و برهما حد و بطوریکه هوا
 آرام نمیکرفت اما قاتنا برق میزد خیالات کلی میریجید که هرگاه بار طمان
 من بواسطه برق آتش بگیرد چه خواهیم کرد در خیال بودم که طمان گذشت
 و کارهای اولی با نطفه زامت ام گذشت خورشید و سیسما چرمی در
 کردم که بار و طهارت تقسیم نموده در آنها ریزم در زیر تخته سنگها و در
 از یکدیگر جدا جدا بگذرم که اگر کسی از آنها آتش بگیرد سایرین محفوظ بمانند
 مدت پانزده روز به جهت همین کار رخت کشیدم زیرا که اقتضا صد خورشید
 لازم داشتم که کنجایش و ظرفیت پنجاه کیلو گرم بار و طمان باشد
 همه روزه در اطراف و جوانب گردش میکردم که بمحض لاجزیر طمان
 و از حیوانات صحرا و بیابان شکار نموده خند اخوانم روزی در آن
 گردش بنگه بزرگی از بزهای کوچی دیدم اما این بزها گوی بسیار
 و محیل بودند و چنان در دوندگی و چست خیز چایک بودند که کسی نتوانست
 که یک از آنها را بجای شکار نماید من دیدم چه ندارم بجنبه پرتی

در شتن آنها تا می رسد از پیکه محل و مرتفع آنها را تقسین نمودم ملاحظه کردم
 که هرگاه من در تیره دره باشم و آنها در فراز که شکار آنها غیر ممکن خواهد بود
 اما بالعکس اگر من در فوق و آنها در تحت باشند و من هم در پشت تخمه شکار
 که خودم را پنهان کنم و مکان پرواز رفتن آنها را بگیرم بوجه سهل است
 زیادی شکار خواهم کرد بالاخره نوعی تدبیر نمودم که همه کله‌ها داخل تیره
 مشغول بکشتن تفنگ شکار را برداشته و دعوت تحت شکار می‌کنم
 با تفنن تمام آنها را می‌کشم و ساعت تفنگ پر نمودن می‌کردم
 در این بین که من بکمال انبساط و نهایت سرور و نشاط شکار
 و تفنن بودم بعضی خیالات لاطایل بن عارض شدند که دلم را شکسته
 کار را از دستم گسته داشتند زیرا که خودم را تنها و بی‌مونس و بی‌مسئول
 و دست خود را از دنیا و مافیهاش غافل ملاحظه می‌کردم رفته رفته اکثریت
 خیالات و تفکرات بنایی پاسی و بشکری را می‌گفتم که خود بخود
 می‌نمودم که ایدل غافل چه جا نا شکری است که خداوند عالم چه قدر محبت
 با من داشت که تنها مرا از همه جمعیت بکنه گشتی خلاص فرموده و از دست

بعد شتی را بخوار دریا آورده بواسطه تحته پاره فتار داده که کجی
 و هر چه لازم داشتیم آوردیم و اینجایات مرا قدری تسلی میدادند
 فصل نهم اندر تقویم نوشتن روز و شب و مدتی که پیش او
 که از دریا خلاص شدند بود

باید بین یام یا می را که با خوشی و استراحت گذرانیده روز و شب را که
 و مرارت شب کرده ام و بعضی قصه و سرگذشت ما را ثبت و ضبط نمایم
 در سی ام ماه پستیا مبر که پارادین زمین شوم و لم یزع و بدین خاک در رود
 و کدر اینگز گذار شتم عقد لیل و نهار به بار بود و قلاب بخاطر محمودی
 مستقیم شاعرا خود را بفرق من میاید خت زیرا که درش درجه و پستی
 از خط استوا بودم

من ملاحظه کردم بعد از اینکه کاغذ و مرکب تمام شود در مدت ده روز
 روز حساب یام از دست من پرورن خواهد شد و من روز دوشنبه را از یام
 ایام تشخیص نخواهم داد و محض بجهت این شباهه و رفع این خلال حساب
 حاصل از مکانیک یا با حل نجات گذار شدم بودم و دو چوب صلیبی شکل نصب

دور روی و با خط جلد نوشتم در که من رسیده ام بدین خبر زه درسی ام پناه
در ۱۶۵۰ و در طرف دیگر چوب بچا کشیدم که در هفت روز انتظار بود
بزرگ میگردم و در غره همراه همان خط را بزرگتر از اول و دوی میسندم
طریق توجه صحیح تقویم کشیدم

من فراموش نمودم همه آن چیزی را که آرستی پیدا کرده بودم باغی می از پیشانی
پر کار نا و بعضی اسباب آتاکه که در علم ریاضی بکار میاید و یک کتاب
که در علم کشتی را بود و سه جلد توره شریف و همچنین فراموش کردم
که ذکر کنم دو تا کرب و یک سکه که با من با جل آمده بودند این سکه ها
سال با من زیت نمود و درش من با نده دستکار و نوکر همان خدمت مرا
میداشت و هر پنجمیکه از قوه او فصل میاید مضایقه میکرد و با من
ملاطمت و مهربانی مینمود و در جهه وفاداری خود را همه اوقات منتهی
نشان میداد و چنینیکه در حق او ناقص مرا میاید تحسنتانف بود و بگوشت
وی بود که از این سفره من نهایت دستخشی را داشتم
فصل دهم در اصلاح کردن رهنمون نوافض امورات خود را و

لوازمات و تریقات منزل جوش

با وجود بزرگی و تشنگی حجره من بعضی اسباب و آلات لازم و مقبره منیستم
از قیاس پارد و کلنگ و پل که زمین را بطور دلخواه کند خاک او را

بردارم و همچنین نیش و اشم و نه سوزن و نه جالده و زوکر با سس لازم
و اشم و لی دست بنید که تحصیل غایم اما برودترین و جوی خوشتر بجای

غایم غیب و نقص اسباب و آلات کارهای عجمه و مرچان
سست و لشکره و نه و نه که مافوق و متصور نیست در مایه است

از حجتش تا اینکه این را بنده تا غایم بخاری و خوشتر کردن تنها
یکی منج که بجهت طه تا لازم بود و بجهت حمل و نقل کردن آنها اقلا دورتر منج

داشت اول و دوقره اسباب درست کردم که یک چوبه بود با او بر منبر
میگردم و دیگری از آهن که با او هم بارهای سنگین را سهولت از زمین

داده بر میداشتم اگر چه وقت زیادی صرف آیند و آلت کردم تا قدر
زحمات آئیده مرا تخفیف دهند

اگر چه وقت و زحمات زیادی صرف کرده و جانم بلبسید آرایش من بود

ولی مختصر است که دانستم که چرا باید بهتر وقت خود را صرف نموده با
طبیعی و مستعد بود که من همیشه در وضع و ترکیب محل و مکان خود خیرات
غنایک و تصکرات غصه بمنزله بپاشم اما بعد از اینکه قدری کردم
پشیده و نیک و بد را نیز تشخیص داده ام پیش خود اندیشه و خیال نمودم
نباید بجهت سحر و زنده دین فانی وقت خود را بجهت و زالت گذرانید
کوشش و به قید را خواهم شکار خود سازم و بهای طایفه را
آورم - جمیع اسباب و آلات خود را منسلط بهم و به
نظم و نسق درجیه خود گذاشته بودم و همچنین غیائی که اگر شتی فراهم
آورده بودم از قبیل اثاث بیت و اسباب مطبخ و آلات عمل و غیره
اسبابا بطوری های مرتب و منظم کرده بودم که محل خواب و مکان استراحت
و اسودگی برای من مانده و وقف خواب در دهان شب و اسباب استراحت
می کردم لابد احواس بچکانه خود را منصرف بعبادت و ان خیمه خود کردم
اگر چه خیمه سکنه کار مرا قدری بتعویق می انداختند اما بقوت باز
و استقامت و کار عمل خود را پیش برده و در محکم تر هم در گزیدم

دیوارهای او را تخته چوب مرتبه در حفاظت داده باب و یا چو را
 در روی آنها بطور قشک چیدم اسلحه بعضی باب جنگ و دفاع را
 کردم از میهنایکه در سقف شیب زمین کوبیده بودم بود در نظام و وضع
 استقامت تمام کجا برده بودم که زیر زمین مثل حجره خوب و اطراف
 که ساهای ل در اینجا سلطنت و حکمرانی کرده است اگر چه تاکنون است
 و آلات امتحان نکرده و کاهنده نموده و غیر معتبری نشانه بودم
 نمودن خجرا بایاد و مصمم شدم و کی فایده که از اینجا بگری
 از یک تخته و یک زنده چیر و دیگری نداشتیم تخته نقصان باب کاری
 از پیش نبوده و بایا شواستم بازم مثلاً من هرگاه میخواستیم تخته
 در کنیم میبایست یکدختی را بریم و طرفین و را بقدر برام
 مستطع شود بعد از آن هم تمایز باید زنده بریم که سطح این اوصاف باشد
 از هر دو خست بجز یک تخته دستگیرم باشد آنهم بر جفت و مارتی و
 در خان کفن میگرد و دو هتسم و فایغیند و بعضی تختههاییکه از کشتی آورده
 بودم حاضر و آتیاج برنده زدن و سطح نمودن شدتند بهر یک ربط و

داده یک نرودیک شصت و هجده خود را ختم
 فصل یازدهم روزنامه نمودن رهنمون قضا یا ی خود را
 وقتیکه من قدری استوده فارغ السبال شدم بعضی اسباب یاد کرد نمودم
 حاشیه شروع نمودم بمذمت روزنامه

روزنامه من مطابق بود با سی ام ماه سپتامبر شصت و هجده که در آن روز
 غرق شده و گرفت رهنمون و بختها گشته بودم تا امروز ذکر کرده ام
 هر پنجری را که بمن روده بود من بعد روز بروز ذکر خواهم کرد
 از هجدهم ماه نوامبر که شروع بکندن زیرین نمودم بیان میشود در آن
 سه خیز معتبره لازم می نمود ششم یک پارو و یک قانیه و یک بدعوض قانیه
 اسباب دیگری دهم که بجای او می نمودم استعمال نمایم ولی خیلی سنگین بود
 که او خاک زیرین را خارج نموده و دور میگردم اما بسبب نبودن پارو
 کار من ناقص میبود

پس هجدهم ماه نوامبر در حالتیکه در جزیره گردش میکردم و چوب میچیدم
 یک تنه درخت نحشی پیدا کردم که اهل برزیل او را درخت آهن می نامند

زیاد بریدیم و وقت بسیار صرف کرده از او پارو ساختیم
 ۲۳ ماه نوامبر در هجرت ده روز طول کشید و صحت دادن و بزرگ کردن
 زیر زمین که در نهایت یک شهر خانه و یک طاق جهت غذا خوردن و یک
 جهت خوابیدن و استراحت کردن درست نمودم

و هفتم ماه دسامبر که قبه کعبه در زیر زمین نزدیک با تمام بود از بخت
 و ستی طالع حکمت او با تخیله منهدم و خراب گشت به نهایت خوف و
 بمن عارض شده تمام اعضای بدنم لرزیدن گرفت و همه ترس و هراس
 حیل بجای بود زیرا که ملاحظه میکردم اگر من در زیر طاق میبودم
 خاک بر سر من گشت و خنک و دفن میشد و مرهمون منت نشانی
 رنجت کور میشدیم خلاصه رنجت مشقت من زیاد شده سی و گوی
 بجا و انحراف گشته کار و رنجت بزرگ به من پدید شد زیرا که میباشتم
 آن کار را بر داشته و خارج محل نمایم بعد از آن پیغمبر و بر من مشی
 شوم ۱۱ ماه دسامبر برودی دو مایترک بزرگ که در طاق
 تا بکشت بدمی شد بشکل صلیبی سطح سقفی که سالم مانده بود بکشت و باقی

آنها را در زمین محکم نمودم که از خرابی محفوظ بمانند باقی همیشه را مشغول بار
تیران کردم که محکمتر باشند بالاخره تیرکهای متعدد مرتبه بمرتبه بصب
تا اینکه خاطر جمعی تمام از خرابی بپیدا کردم و این تیرها طاق را در قوس کرد
با این بدی حالت چند روز وقت را ضایع و صرف کردم تا اینکه در شطام خارج
و داخل آسوده شدم و در این مدت آن غفلت نموده مستقلاً بطور استمرار

کار بودم

۲۹ دسامبر یک بزغاله کشته و کبیرا هم سقط کرده و باریمانستند بر
خود برده از ساق او منی بند نموده و نهقد سعی و تلاش و کارداری او
بکار بردم که در عرض چند روز در خشم او چاق شده و از هلاکت خلاص شد
بو اینطه مهربان و توجه من ترک وحشیگری خود را کرده ملقب با بسا
شد بطوریکه هرگاه کمی آذوقه و استام خوراک که در عرض پنج و شش روز
خواهد داد مانع نمیشد او را و ایل نموده خنک کشتن او صرف نظر میکردم
فصل دوازدهم در خراعات با مضر و بنوین پید نمودن
کنندم

از ماه رانویه با پنجاه و دوم ماه آوریل مشغول استحکام منزل و کن خود بودم
 اما که اوقات بختلاب و بارش هوا مانع شده و کار مرا متعطل میگردانید
 و از اکثرت سعی و مدت گذران تمام نمودم و کن بن کلی محفوظ بود
 شد و خاطر جسمی تمام پیدا کردم و در آن ایام همه وقت در بیکل کردن مشغول
 که بلکه بعضی خرمای با مصرف کار آمد پیدا کرده ششم از خنجره روزی انبار
 کرد و شش یکمیتیم که بتری پیدا نمودم که خنجره و در پرید کمال عت
 داشتند و با سهولت کار میشدند زیر بعضی اینکه مرا میداد خودشان را در
 تحفه سخنها قائم و نمی نمودند و من هم بدون زحمت گرفته و از کار
 که بسیار نازک و لطیف بود و لذت میبردیم

چونکه بعضی آبسماه و یا رعمده ششم از پنجه نبات و تنک بودم و خنجره
 میخواستیم که چیلکی درست کنیم و سطحی و دایره از برای اوست و در تمام
 همیشه زحمت و مزارت بنیاید کشیدم از پنجه چراغ ششم در پنجه
 در شب بینی در عت بهفت میخواستیم بجهت رفع و علاج نهیض که در
 صدمه میزد و خسرها و شش را که شته بودم پیه و روغن بنها را جمع کرده

بجای نقت یحتم نظر کو چکی کہ از بکل درست حصه و ذرا خشکانه بود
 و از رخ جوالدوری قسیمه مانند درست کرده چراغی تجمیع بدست آمد
 روشن چراغ من کم و بسیار ضعیف بود لیکن ربی و حقیقت در شمس
 عزت یادی داشت و لذت که از چراغ من بردم پیش از لذت سایر
 بود ^{مشبیل} روزی خانه داری و ترتیب دوم ایستاد بودم
 باقی مانده که را که ارگشتی آورده بودم پیکر دم چونکه موش نهارا
 خورده بود و غیر از پوست و رن بود و خورجین بهم لازم داشتیم هر چه بود
 بر زمین خالی کردم چونکه روز گذشته بارش زیادی آمده و زمین تر بود
 بود بعد از نگاه که عبورم با نجافت و چند شاخه کندم دیدم و کلان
 کردم که این سنجو علنی است شمشیر بخدمت که من او منشیانم و ایچند
 روزی بقدر میت مشبیل قشک پر بار کندم دیدم که کمان ندارم و در پر
 بدین خود و قشک کندم باش

من نیستانم بیان یام که چه قدر خلال و ختلاف خیال رویدن این سنبل
 کندم رود او اگر چه بحال ما هر چه پیکر کرده و من رسیده بود منظورم بود

ولی ملاحظه دیدید اینقسم گندم در چنین محله گیتی در مینی که هرگز کجایان بدستم و باید
 نبودم و بدون اینکه رنجی بخشیم و وقت صرف کنیم بکلیه خواست هر بی و با
 مرا متوجه بشکرت گذری و سپاس گذارد و ندی که مرا در این گوشه بیابان فرمود
 و هیچ محتاج و مایل نرسم مرا پس دو دهم انداخته که از آنجمله یکی همین گندم
 که در زیر خار سپاسگزاران خط و قایم فرموده و قایم امر نموده که آنهارا بریت
 که قسمت من بدست پاناید

در اوقات مخصوصه من کار کردن مالی و تنبلی نمیکردم و همیشه مشغول در
 کوچه یک خودم بودم در او چنانکه (رزون) مرزعه را در نموده و از آنجا
 از کاه جدا کرده بخیال اینکه قسمتی بجهت خودمان درست خواهم کرد در بی
 که از صندل موش و سبزشدن حصون و محروسان انداخته کرده یک ستم
 کند مهابرج قاطع شده بود و خط و طلیت و خوشی من از دید آنها بیشتر
 میشد زیرا که خداوند عالم نخواست من آن خشک و بیخوش خودم بربخا
 تا آتش باطن دیگر هم بخورم
 مرحبت میکنم بر شما و خودم

فصل سیزدهم در حرکت قزقران زمین

۱۸ ماه و آردیل هر دو آسمان روزی که من جمیع کارها را از خانه و اطاق و ایوان
و آلائی بختی باری و سایر اسباب تمام کرده بودم گویا چنین مقدر و قسمت
بود که کلیه اوضاع و املاک خود را ضایع و پناها بکاهی که ببرد و هر چه
و صفت زیاد جمع و بنا کرده بودم سبکگون دیده و خود را نیز در معرض
و هلاکت بستم در پشت خیمه مشغول بودم ناگاه دیدم که طاق و درین بطور
و بسط حرکت و تیرکها با وضع و احوال مختلفه صد اسیمو و ند چون بخت
کردم خوف و دشت قلی مرا راه یافت و از طرف خار مایه که مانند دیوار
یکدیگر چیده بودم رو بکنز نهاده و چشم از باب خود پوشیده و بسکون
از غصه نزدیک بود که ترکد اما لا الهیکه خود را پروانند ختم گویا همه روز
ماند نیسی که در حرکت میکرد و صدای مختلف از کوه و یابان میسید که
زهره آدمی است اسیمو زمین سه حرکت حرکت چنان سخت کرد که در کوه
بزرگ را که تقریباً هزار کیلومتر از من فاصله داشت به نزدیک حرکت
نمود و همچنین دریا مثل عسل که آسمان را تصدیه و موجها چون کوه

پرمختیوست اکنون من چاره ندانم که خسته گفتم شدن موالم بخورم یا نه
مرکز و نهیای خودم را

انا فانا وشت و دهم مضاعف شد و تکیه جمع شایر و اسباب و کلیه
مرثوت و مکت خود را که بر خست و مرارت بیمار فرایم آورده بودم و وزیر
و سخنگو و مدفون و ناپدید و نظر دیدم خلاصه در حرکتستم و تکیه
وزمانه متحرکات ماندم نه جرات شستن دهم و نه قدرت توقف کردن
و همچنان تصور میکردم که الآن خودم نیز مثل مال و دولت خود مدفون
وزیر و من و مکتوب بنک و ریکت خواهم شد بعد از آنکه زمین از حرکت
و در زمانه ارضه افتاد بدون فاصله طوفان شدید برخواست و دریا تکان
شروع کرد و روی دریا پوشیده و دیده کردید و در جهما در ریشه بریده بود
موج باطل میانه خست این شدت طوفان و بلایا که همان بدست عتبات
امتداد پیدا نموده شد بسیار سخت و شدید کی از شدت تابش لایزال
پناه نیخیمه خود بردم بجایم باران نفوذ کرد و ناچار دنا کر زیر کمر و جوی
نمودم ولی دقیقه رخسار و فکر فارغ نبودم و محال میدیدم که مناره

سرخون گشته مرا ز خاک زنده خواهد بود چون دشت و ترس من شد
 کردیش کو چنگ که دایم بجهت دفع هول و سترادت جرات چند پاک
 نمودم تحقیقا شمر ز کف شده و چه یار جرات و ترس میزد

باران با نوبت را التوا می تا فردای شب طبل کشد و من در غار نشسته
 شدت بارش جرات بیرون آمدن دایم در نزد خود خال سیکردم که اگر
 از اینگونه آفات که ظهور می نماید در جایک صومعه و متاعی شکست نماند
 و اسوده میکردیم

۲۲ ماه آوریل صبح زود خواستم مقصود و نیت خود را مجری دارم اما
 در سبب بختی باری من خیال مرا بتوقیر می انداختند زیرا که تبر و شمشیر
 من کند و از کارشاده بودند از بسکه چوب و درختها بزرگ و تر از اینها
 بودم یک سنگ را دایم که این آلات را نیز میکشید و اسپنج نمود که در
 بچرخ داده و اصلاح کنم چند روز کار کرده و زحمت برده چرخ را خراش کردم
 حرکت داده و بادست دم نهادم اسپنج داده کم و زیاد سازد
 و اصلاح میکردم که چه زحمت زیاد خراش من با شین کشیدم و بفرستید

آلات بطور خواه درست و تیر کردم

۲. ماه آوریل وقتی خبر دار شدم نان سفاری که از کشتی در آورده بودم

بتقلیل و نزول گذشته است بعد از آنکه نهایت تحریر و تاسف خود را خود

قرار دادم که در شب و روز زیاد در یک طوری صرف کنم

غره ماه مه در اصل دریا چند پارچه شکسته کشتی دیدم که بسبب حرکت

زمین و متوج دریا نزدیکی حاصل آمده بودند از خیال تغییر مکان قناره و

جزیره را موقوف کرده از سیم ماه مه پانزدهم ماه ژوئن هر روز بر

رقعه هر چه تشنه دامن و میخای بزرگ و کوچک داشت با خجسته و کلفت

در میاوردم که بجهت خود و هر خور با کتم تقریباً پنجاه کیلوگرم سرب و این کشتی

آورده بودم

پانزدهم ژوئن در حالتیکه بجانب کشتی و دریا می رفتم یک سنگ شنی از آن

سنگ شنی که اول در جزیره دیده بودم پیدا کردم که نزدیک بشخصت و تخم

داشت چون تدبیر بود که خوراک من منحصراً بر غنای و خر و سگ و حتی بود از این

این سنگ شنی و تمهائش بسی خوشوقت شدم که تغییر غذا طبع خواهم نمود

فصل چهارم در خوشی و بخت و انجام کردن و نجام
 (۱۵) و دعا ماه شون بسبب از دست یابی که دقتا مر عارض شد
 در منزل بانه بجای رفتم ۲۰ ماه شب هرگز تا صبح نترسیدم و خود را
 در بر دلق و مضطرب بسیار دهم تب با صدمه شدیدی عیا دهم کرد
 (۲۱) ماه از شدت ناخوشی و کثرت غصه تنهایی که مرا حاکم کرده بود و برای
 و این شوخی برای خود ندیده بنا کردم بگریستن و ناله و نیز در آن بخت
 خالق عجز و انحسار و لایه و پنهان میکردم اگر چه از شدت مرض و کثرت
 حالت نیندشتم که چه میکویم و در این کویا سرسام نموده و در میان میکشتم
 سه یا چهار روز خسته و حالت نادم
 ۲۵ ماه در در سختی بانوبه جنبه قوی عارض بعد از نصف ساعت
 منتی بصری شد و غصه کفای حاصل شد
 ۲۶ ماه جوالم قدری بستر بود و تفنگ را بر دوشته با کمال صنعت نهایت
 سستی خود را بجزیره انداختم که شاید شکاری بدست آورده غذای خویش
 یک بز ماده را کشته و قدر از گوشت و روی آتش سرخ کرده و در

منووم و میلی زیاد می داشتیم که از گوشت او در آب جوشانده شویم و از آن
کشم چونکه نزد یک دهم و در ظرف دیگری

۲۱ چنان غم تب شدید عارض شد که از طلوع صبح تا وقت شام
توی رختواب با هزاران انقلاب و اضطراب بمانده و قوه قدرت شنیدن
نداشتم و چنان گرفتار بودم که نمیتوانستم قدم از قدم برداشتم و
روم و ساعت عت فریاد میکردم که (خدایا بر من جسم کنی من را)
و مرا ترک منم تا که خبر حضرت تو منوی و فریاد منی را (و اینکه نویسنده
شد محضری بنواشدم و در آثای خواب و بیاری خیال و مرض کابوس
عارضه گشت بنظر من مصور شد که شخص عجیب ابله و غریب البته ازین
کرد بادی که شد آتش و دود از او متصاعد میشد و چون آتش که ازین
گذشت من گمان کردم که زمین بگردد و من اینک از گرداب و این
رو بطرف من نهاده و یک میراق بر زکی در دست داشته من خطاب
کرد که (چونکه تو تنیسیر مذهب تبدیل دین خود نمودی باید سرت را باین
میراق خود کرده و ترا بشوم) نیزه خود را طلب نمود که مرا بزند

در روز روشن این و آنچه و خیال باطل یک خود و خشتی بودم و خشتی که
 سخنان میکردم تمام و خشیای روی زمین و در میان صحرا قصد ملک
 و کشتن من کردند خوس تربیت تسلیم مایه را که در ایام طلوع پدید
 ما درم مایه میدادند به حال نموده فراموش کرده نقش و نگاره نموده بودم
 کمال به قید و نهایت مبالغه و بوی از بد و سیک بد باغ تربیت
 از پنج و شش روزگار بهره نموده اول حمله که از به تربیتی نموده بود
 منزله که از حقیقتی کرده بودم این بود که از امر در و ما در تحلیف نموده بود
 ایشان که در تحقیق ضایع خداوند است و شازنده بخلاف رأی شان
 بودم و آنچه در نهایت که میبردیم و بد بختها که میبردیم نمیدانستیم
 مقصود خدا از مبتلا نمودنم بدینگونه مبالغه و تباهی و تباهی که من
 خود متعترف بوده و ظاهریشان نموده باشم زیرا که عدم ضایع بود و در
 ایشان را نیستن این را در دینی و حقیقی موجب حرمان و خدا را بدست و ایم
 بود که از این سبب خدا را شکر گذاری کرده و تن به تنها داده و مصلحتی که
 بدتر از این بد بختی گرفتار من زد و سخت تر از این محن نتوانم نماید

در بحالت از گردنهای بد و گردن و دست از ناپسند خویش نشان شده و با این
 عجز و انحراف در مجامعت و استقامت و خود میجویم که مرقعاً از این مرض شفا
 یابد

۲۸ ماه قوت بر پا خواستن را دهم خواستم خرمی روی تبه خود داده
 زیرا که نوبه من بقا عده ده دور و دورین ت نوبه عارض می شد و این
 از آب و یک نیمه از دم پر کرده پیش رختواب گذاشتم خلاصه عید
 از تنهای منکشت خورده بعد در گردش و حرکت که دم و نوبه
 ضعیفیت و نوبت مسافت دور طی نموده و مساحت زیاد بکنم قدری در
 دریانشته و ملاحظه میکردم که دریا بسیار آرام و پاک و خالص
 بعد از اندک یک بخیل ایستاده و انوایم مرصع نمزل خود کردم
 و در خاطر رسید که اهل برزخ و ناخوشیهای نوبه و بعضی مرض
 مسالجه و بدو بنمایند و نیز میباشیم که در یک از صند و قما تو تو
 فوراً سرزند و کشاده از دیدن تو تو خطا خطا فوق العاده و همان
 حاصل کردم

تو تون را به قسم استعمال کردم اول از بر کهای دوشه چنانچه خودم
 دویم قدری روی آتش گذاشته و دماغم را نزدیک او داشتم که بخار دود
 بنفسم مستفاده کرد و ششم چند برکت او را در روم خفیه داک او را
 نوشیدم بالاخره بمیاجه موثر شده خواب بگرفت به ساعت
 ظهر فردا بیدار شدم چون چند روز بود که از شدت مرض تهرت
 نموده و بخوابیده بودم بعد از بیداری ملا خطبه کردم که اشتها و قوای
 بحال طبیبی خود آمده بعد از این روز بروز بهبود حاصل گشت
 چهارم ماه رانویه شروع بخواندن انجیل شریف کرده و قرائتی
 خواندن او که ششم که همه روزه از نشسته را میخواندم و نشود و دست نیازی
 در این باب مرا عاید میشد

چون روز بروز قوت من زیاد میشد خیال کردم که اکنون مدت ده ماه است
 اینجزیره را میگویند خود نموده و در اینجا متوقف شده ام و ظاهر هم حکم نیست که
 تغییر مکان نموده و بجای دیگر بروم و من یقین داشتم که از این جزیره
 پادشاه سرزمین گذشته و نخواهد گذشت مصمم شدم که سفری نموده

بهارا درست کردش کرده و بلدت کله پید تا یم و از محصولات آنجا اطلاع
 فضل ما پر دهم دیدن روشون بقیسمت خبریره و بنا کرد
 خانه سیلانی

در ۱۵ شهر ژویه همه جا با تعاقب مجری رودخانه شروع به کار شدند
 در اطراف این رودخانه چمنهای با صفا و سبز واقع بود که در کمرهای
 توپون زیاد و سبز که هنوز خشک شده رویده بود و علفی که از او سبز
 میشود زیاده بود و علاوه بر اینها شکریا بود ولی خشتی هم
 یعنی شیرین و لذیذ نبود

۱۶ از مکان دید و قدری دورتر رفته و حتما نمودم جای سیلانی بود
 که درهما بسیار داشت و خرزنگهای خیلی خوب و بابت و چین از
 سایر میوه و در هر چمن قدم پیدا میدادند و درخت انجور خود بخود بدو
 و باغبانهای بدختهای بلند و ضخیم پیچیده و خوشه های انجور آویزان
 شده و وقت انجور چینی بود از انجورهای خوب شیرین حتی آنقدر
 در قایب شکامیدم که در میان کار خورده و خوراک خوب بخت من حاضر بود

خوب خواهد شد

مجدداً فردا شروع مگر دوش نموده بعد از طی مسافت چپا ریکو متر بر یک دره
قشنگ رسیدم که گویا سطح این دره را از مرز و سبزه فرش نموده بودند مانند
بود که سالها در آن باغبانان قابل و فلاحان با هر درختی که میخواستند
از وسط همین دره نهر کوچکی که آب لال و خنک داشت جاری
از مشاهد این دره و ملاحظه این سیرت آب صاف و فرج و مناسط
بر من روداده و قلب پسینده مرا روان تازه سردا و خود بخود می باید
که صاحب چنین جای با صفا و تشنگ شستم

درختهای کاکا (او) لیموی شیرین و ترش و نارنج صحرایی در میان
بودند و هم در این فصل لیموها رسیده و در آب بودند آب آنها را باقی
از آب صاف مخلوط و مصرف کرده شربت لذیذ و گوارایی درست نمودم
از آن خورد و میوه های خوب که چیده روی تپه گذاشته مر حبت نمیزن نمودم
که باب حمل و نقل سبزه آورده محصولات خود را منزل بیاورم
فردا دو تا خورشید بر دوشتم و در سبزه تپه که آنجا میوه ها گذاشته بودم

همیشه که بر تبه رسیدم و محصولات خود را دیدم که همه داغون شده و هر
 نصف آنها را حیوانات و وحشی خورده بودند لابد آنقدر دگرگونی
 و خوشهای انگور را چیده و از شاخها سایر درختان او نیمه مادران
 چونکه ایندو زمین خیلی خوش آمده و در ظرف صفای زیاد و دشت خوش
 یک خانه قشک و منزل پاکیزه در میان بنا کنم اول خیال کردم که در
 دره چه اعتبار دارد ممکن است که زلزله سختی شده از طرف جنوب
 سرکه میل را بمن نموده چنان تا شای منزل و نیز را برادران
 با وجود این تشکرات و تقاضات باز کار را بر دست طاعت و محبت
 و توکل بضررت رسانده نموده و بنای منزل سیلا را آغاز کردم و در
 باقیضاع و توابه متر درست کرده در وسط محوطه حاجی قشک و پاکیزه
 تریب اومد با یک راه روشل قلعه که از همان راه تردد نموده داخل
 میشدم

حال من مثل یک از معتبرین و متموین مالک و عمارت من که میخواست
 شهری با و دو می عمارت سیلا و در خانه سیلا و نقد را شرح نموده

در بیستم آفرودیز که نای انجارت در اول سال که فصل بارش است اتفاق افتاد
و بواسطه اینکه خانه تازه نباشده درست محکم و خشک نگشته بود بارش
بهوانای تخریب و ادیت گذاشته لابد امر جهت منزل شهری یعنی مسکن
قدیمی کرده و هر چه انکور و سایر میوه ها فراهم آورده بودم حمل بجا نمودم

صاحب شیراز دویست خوشه انکور بیستم
فصل شانزدهم در تخم فشانی و درخت رو بنون و سبزه
از ۱۵ ماه اداوت تا نیمه اکتوبر هوا به بارش و اختلاف نمود و گاه
چنان شد تبسیر سارنده و بهر یک میبارید که مجبوراً از منزل بیرون
به جهت رفع دیکری خود را بر وسعت و بزرگی مغاره مشغول میکردم
در یکی از روزها یک اختلاف و بارش هوا مانع شده و از منزل بیرون
بودم یک حمزوس وحشی و یک سنک پشت که هر دو حق و بسیار
بودند شکار کرده منزل آوردم

قاعده کلیه در عهد خود گذارتم بودم که از تقاضای قانون تجاوز نکردم
از غیر او که در وقت نهال ریخته انکور میخوردم در وقت شام میبارید

خزای وحشی و سنگ پشت سرخ کرده میل می نمودم و عصر با چند مرد ششم
سنگ پشت صخره ساخته و صرف یک روزم

۳۰ پناه ببرم مطابق همان روزی بود که در کشتی غرق شده از آنجا
و احوال دریا نجات یافته و گرفتار نهیمه سختها و بدبختیها و دوریها
قصه دوستدار گشته بودم چونکه آنروز را در پیش خویش روز بخشنده
بودم بجهت رفع غم و سستی آنروز را از منزل بیرون فرشته و خود را
و ادکار و ناز و مشغول ساخته و بکارهای آسوده و لذتی و با حشرت
چون پرداشتم

یک روز یادم آمد که بجهت زرعت درختی بنیل برنج و بنیل
کندم که چندی قبل از پای سنگها حاصل و در کرده و برنجی ششم
در زرع نکنداشته ام در این موقع بمصرف رانم با پاروی چوبی که
یک قسمی از زیر آشیار شخم نموده و نصف تخمها را با شیده و
دیگر را آبیاطا نکنداشتم این آبیاطا وقت اندیش خید با جوی
شد زیرا که بعد از شخم آبیاطا شکیده با بمره آسمان بارش خود را در

کرده و از زیر شش شاد و دانه هاییکه فشانده بودم از بیهوشی از خاک ناپدید
بعد از چند باران بیوقوع آمده و تخمها سبیلها ضعیف داده بعد از
روزی خشک شده و پوسیدند بعد از مدت مدید مجدداً آب باران
در ماه فوریه اذانه شش کردم ولی در اندیشه ثانی مقصود نداشت
با رزوی خویش متوقف شدم که زرعیت من حاصل خوب داده است و یک
رپه کوتن (کندم و یک رپه کوتن) برنج از مرزعه کوچک خود
و حاصل برداشتم

ترکب بنای نقصان میکنم و مجبوراً من بعد من نخواهم نوشت مگر حلال
و گذارشات عمده خودم را

نزدیک ماه دلو بهر بعد از اینکه آسمان از بارش و هوا از خنک شدن
برای سرکشی و تخم رنجانیه سیلانی که در دوره بکار کرده بودم قسم چوب
مانند محوطه عوض دیوار نصب شده بودم همه را از گشت باران
و پوسیده دیدم باز از نو از شاخهای درخت بریده باطمینان
باندک فصله از یک مکره ششم که در مدت سال بزرگ شده اند

گشتند و چنان بزرگ و سبزه و شاه و شاه شده بودند که شخص میخواست
 همه یک فصل خشک و بی بارش در آنجا منزل نموده و از رحمت عزت
 محفوظ باشد بهترین فصل در آنجاست و بهترین و جوی در آنجا سبز بودم و ایام
 در آنجا آنوقت دهم مشغول جمع آوری حاصل و تدارک کردن خمره
 بودم که در فصل زمستان و اوقاتی که میوه درختها تمام میشوند بکار خورده و
 این مشاغل جاری زیادی پیدا کرده بودم

چونکه میوه زیاد تحصیل کرده بودم لازم داشتم که چنتا سبد درست
 و میوه های خودم را بگذارم چونکه در ایام طفولیت پیش یک از پسران خان ترود
 داشتم و هر وقتیکه ملاقات او میکردم و بدیدار و میثاقها قسم در نزد او
 و بدقت تمام به معرفت صنعت وی میکردیم بدین سبب مختصر سرشته
 اطلاعاتی بسیار بدیده بودم و گاهم بکارهای او دست اندازی نموده و گوش
 میکردم بنظم آمدن شاهنای تازه درختها که بدست خویش کاشته اند
 عمل بانجام خیال خود خوب بکار میجو و بجهت اینکه ایکی تازه و تر بودند و بکار
 خم میشدند بدون اینکه شکند خلاصه شاهنای بسیار بریده روی دیوار

که هشتم کمی خسته شدند و برای سیو سال آینده و سالی سبک و خوب
و تشنگ و دلخواه بنهایت لطافت و غایت طرافت ترتیب دادیم
خصل هفدهم در سیاحت نمودن رو بنشین جزیره رو بد
ا و ر و ن او یک بر کوهی و نشست او با وی

بهرم اینک بار دیگر قسمت عیله را از جزیره کردش کرده و وقت
گذرانده سیر و صفای کیم از منزل پروان آمده و تشنگ خود را با یک
برداشتم و قدری سرب و کمی باروت و یک کبیر ریخته و اندکی نان خجاری
و انکو خشک و کوزه چمن کوچکی گذاشته بدوش انداشتم و به سرا
سک مهران و با و فاخته دوم رو بر راه در سوم

وقتیکه از دره عبور کردم از طرف مغرب دریا دیدم میشد که در کمال
و آراعی بود چو که در هوای آستلاف نبود و بهما چپ از ریز یا تیر
عبادت از ده هزار متر است بلکه بیشتر زمین دیگر از انطرف دریا بنظر
آمد اول کمان کردم که این زمین باید از خاک آمریکایا و آتشفشان
سیوانات وحشی و درنده است حریت نکردم که خود را بهر وسیله

رساده و تماشاکشم لابد چشم از تماشای اینجا پشید و در سفر

کردم

این قسمت جزیره از اولین جزیره که یاحت نموده بودم مرتب
و برتر است و در جزیره طوطیها زیاده و مختلف بودند و قیمت و ماریت
یک از آنها را گرفته و با خود عهد کردم که با بطوطی حرف زدنی با
بد هم و نیز قرار گذاشتم که هر روز زیاده از دو کیلو متر سافت
نروم بکه این قسمت جزیره خوب با صفا بود و خیلی با تاز وقت
و طرف عصر مرتب تزلزل می نمود در ساحل دریای شک پشته زیادی
دیدم با یکدیگر بسته برز که از طيور اگر سرب من کم نمید و خیلی از غیر
شمار میکردم میتریدم که اگر سرب من شود و تخمیل درجا و دیگر
با نم یا اینکه بچیان درنده دو چار شوم و توانم که شر او را از خود دفع
کنم و همچنین جزو سها و حشی زیاده از حد است بودند اگر چه زیاده
بسی و کثافت فریاد بود اما نیستی و تنم زیاده از این در اینجا و تنم
و کمال دستهای را دهم مثل شکار صیقه در غریب شنبه و همیشه زیاده

سفر

منصرف بسوی وطن باشد این صحرای بزرگ غریب نیست و خیلی باطن بودم
که نبود تر مر حجت بخانه اولین خود نایم که فکلا بر من دور از وطن و وطن
محبوب میگردم

از طرف شرق بهم تقریباً یک سیر یا متر مسافت کردش نمودم و در نشانه
بزرگی در وسط راه در زمین نصب کرده بودم که در حین مر حجت منظم را
کم نکند بعد از آن رو بمنزل نهادم که بعد از کمی استراحت از دست دیگران

سیر نایم
در مر حجتی که همراه خود برده بودم یک بره که بی جوان شکار نمود
نشاط و نهایتاً طار از آن پیغمبر حاصل کردم زیرا که تدریجاً بودم و خوام
کله از برنگوهای و غیره جمع و قوام آوردم از دیدن این یک بره میزد
و نقص حاصل کردم که بتدریج وقتی رفته متعجب را مالک خواهم
یک بندگی کردن و بسته داران کان رو بمنزل نهادم بنیو نم بیان
که با چه قدر غرض نیست و خطو طغیت داخل خانه و وطن یک خود شد و بود
رختخواب و زبان دست و پا را در نمود چپ در درجه رختخواب

استرحت و منزل نذ مشغول خورد و خواب بودم زیرا که منفر من حیلی
 طول کشید و زیاده بسته ام کرده بود خلاصه بعد از کوفتی و خستگی بسیار
 وقت نیکو چاک خودم رفقه و طالع از حالت او پیدا نمایم که سکنه
 تشنه چنان در آرام و مهربان کرده بود هر کجا میرفتم مرا تعاقب میکرد
 بعد از چندی مثل یک خودم که تداومش من بوده و هیچ وجه از من
 میشت مفارقت نکرده هر کجا که میرفتم هر دو مرا همراه میبردند و
 هم یویش یوایش مرا شانه بودند پس بگریه ام شطوطی را دروا اندامم

فصل هجدهم در رعیت و در دویم رؤسای

وقتی ملتفت شدم که فصل یازدهم و خزان و سال دوم است که از کشتی
 آمده بودم شروع کردم به آسای ستم را بوضع خوب و تشنه و جگر
 بجست طالع میکردم و هر که خود را تنها ندانسته در غربت و صحرای تنهایی
 بخدا سپرده و نوعی خود را مشغول داشته بودم که هر که بکاشتند
 قوت روز را مشغول عبادت طاعت بر خدوند بودم و در وقت
 روز تفکات خود را در دشته خمریه رها میکردم که تخمین غله و خوراک

و خیره هم در این ضمن میبودم و چند ساعت هم مشغول کار کردن بودم و
 او همراه روستا بسر دادهای گندم و برنجی که در دشت شازفت نده بودم
 رسیده و وقت درو آنها بود در نوبت دومی حاصل من بیشتر از حاصل
 سال اول بنظر میآمد ولی داسن دهم بهر وضع و رحمتی که بود با کار
 که از کشتی در آورده بودم آنها را در آورده و با دست که پدم بوسی میخون
 از اینکه نیم رپه کوتن که قشاده بودم سه دو کالتر پشته که حاصل
 آورده بود و چونکه اندازه کیسه نداشتم وزن و قدر دانمارا نداشتم
 خیس که جبارت میل پیدا کردم از برکت یافتن این رغبت و حصول
 با کمال وقت درجا خوب و محظوظی گذاشتم که سال آهنگ مجدد از راه
 و تیر بر محصول من زیاد شود که بعد از زیاد دو فور حاصل بهم در اختیار

و هم میخورم

یک قسمت بزرگ از زمین را مشخص کردم که غرض خود نیام و از این عین
 زحمت و مدارت نیادی بمن منظره و مرتب بود زیرا که بین سایر ارباب
 زحمت نداشتم با پاسی که عوض میل بود و غیر آن هم کردم بسیار

افش از شاهامی درخت کشته ساخته و خاک زیر ابراهیم زدم که در آنها
در زیر خاک مدفون و از آفات محفوظ باشد بدینهم وقت خود را بایست
کار سرف کرده

علاوه بر این خارج بهم هزاران کار و مشغولیت دادم خیال من در مصرف
کردم باید و اوان طوطی خودم که آنس منهن من بود و اولین نقطه‌ای که در آن
دید بعد از سالهای سال محرومی بکوش من خورد و از دهن طوطی که حکم
اینکه بود و طوطی تشنگ بود این بود نام او که با کمال فصاحت و بیست
شیرینی اینکله را تکرار و اداس میکرد
فضل نوز و هم ظرف خفتن روغن و انزل و حرارت
مختلفه او

در آن متفکر بود و در ظرف نقشه کشی میکردم که اگر بخوابم بجهت خود بخوابد
ظرف غالی درست می‌آید به صورتی بهم خیال کردم که اگر من
و پر قوتی پیدا کنم بروی برام و مطلوب خود نایل شده و پیشتر
که هر چه ظرف لازم داشته باشم جایگاهم بجهت اینکله هوای عزیز بسیار

و قیاسش زیاده سوزنده بود ممکن میشد که در اندک زمانه هر طرف از آتش
 ساقیه هشتم در حرارت آفتاب خشک کنم خلاصه بعد از سعی وافر و جهد
 بالغ کل مطلوب تحصیل کرده و مشغول طرف راستی شدم ولی در آن
 بحالت خود خنذیده و خویش را متشخص و استوار میکردم زیرا در میان
 خیمه و تخمین این کل انواع و اقسام جد و جهد کرده و بهر صورت غریب
 از یکدیگر و تیرگیهای مخصوص طرف میساختم اما کابای چیده آبکی بود
 خیمه کلی سیلان کرده از صورت ظرفیت خارج شده و اندک شعله نعلبه
 دم طرفها احوال پیدا کرده و کابای خیمه را قدری سخت نموده و چوب
 طرف میساختم همیشه بنای خشکی میکشیدند از هر طرف تیرک پیدا میکردم
 زودتر با قیاس پیدا و مبرک میهمی هم گفتا که ده قطعه قطعه شده از هم
 و خون میشد و بعضی هم که از پشت احوال و تیرکیدن لم میماندند
 دادن مکان میشکند خلاصه در یکار بعد از دو ماه زحمت و صرف وقت
 و تجارب استادی و مهر خود و دو عدد طرف توانستم درست کنم و از
 کارخانه خیلی بدی و عتیقا در ملکات حسن طرف بدین بدو عدم طرا

ساخته شده است

چونکه ایند و تا ظرف در قباب خشک و خوب سخت شده و پیچیده زخامت
من بودند و می رسیدم که آنها هم بواسطه صدمات تلف شده و برنج دوا
رود در سبک که از شاخهای کل سرخ ساخته بودم جا داده و بین سبک
از گاه که سبک و برنج پر کردم که ظرفها نماندند

چونکه دو ماه و نیم کشیده و تهر بهمانه در ساختن ظرفها نوعی آب
و مهارت و سرشته تله بهر ساند بودم در اندک تله ده زیادی کشت
مختلف که مطبوع طبع بود از این ظرفها ساختم و با بهجیک از آنها
مقصود من بعمل می آمد زیرا که عمد بطلب من از این برنج فراوان بود
زیا و این بود که ظرفها را که آب و شئی مایعی ریخته در روی تشن کردم
بالله چند روز پیش تشن نشسته بودم یک پارچه از ظرفهای تشن که
زیر تشن مانده بود ملاحظه کردم که از شدت حرارت تشن سخت برانگیخت
و برنج قرار از این شد چنانکه مخلوط و خوشحال کشته بتعمیل تمام به ظرف
ماند ابرق و سه ظرف دیگر بصورت مختلف ساخته در گاه ها که تشن

تندی در اوجاق روشن کردم چنانچه از شدت آتش در اندک زمانه شش تن
بدون اینکه تر کنند صبح و پخته شدند از پنج تا شش ساعت شدت آتش را بهمان
درجه نگهداشتم تا اینکه یکی از آنها بنا کرد و بگریختن و سیلان نمودن زیر آتش
که در میان یکی پدید میشد از شدت حرارت آتش مثل شیشه میشکند از شدت گرما
خفت میگردم یکی مثل شیشه می که خفتند

بواسطه این ملاحظه آتش را قدری کسر کرده تا هنگام شب آتش را در
نشتم که آتش یکدفعه خاموش نشود در آخر روز دهم صبح که
آبرق در ظرف دیدم اگر چه شش تنم بگویم که بلب تاب خوشتر بودند ولی بهر
یکی از آنها بعلت اینکه کد خسته بود وصل خاطر فرمایم که رنگ دروغی از شدت
و براق بود و دیگر حسد آنها را نمیکه از آن بجهت هر ظرفی که مرا لازم میشد بچه
در صبح میگردم

خیلی شاد و غلظت شدم از دست کردن یک چولک خوب بدون آنکه صبر کنم
که گرمی او بر ظرف نشو و میل و حرص تمام قدری سبب میشد و بعد از آن که خوشتر
که داشتم صفا کرده و شویای خوب و لذیذی برای تمام شش تن نمودم

چیزیکه از اسباب آلات ناقص و وجود او لازم بل واجب است یکی سخی
 که باید با او کند مگویم زیرا که آسیای در اینجا نبود (چند روز عجب
 بهچنین سخی وقت گذراندم حیف چند روز حیرت من بگذشت رفت زیرا که
 که روش سخی پدید آمد خیلی بزرگ که از زمین برکنده نشال صعوبت داشت
 و به حال به نهایت دلم فتوی نداد که چند روز هم عمر خود را بقتل خود
 نایم اسباب مخصوص هم نداشتیم که قلا به سطره او سکه آبان از جای بزم
 لا اله الا الله را از فقر چشم پوشیدم و در عرض او کو تو ک بسیار بزرگ و
 سید نموده با تبر که همایش بریده روی آتش که نشسته میان او و او
 متعمر کردم و بنعل با بین اهل بربرستان بهمول است که ریش و دندان بر
 روخته و قایق در مسیکنند خلاصه بعد از تمام او در درختی که از شتر
 جعی و سختی مشهور بدختر آهن است دسته خوبی با نازدها و استام
 هنوز از فقره و غمت حاصل نکرده بودم بخاطر هم آمد که یک غلک لازم
 دارم که آرد و بخانه را از هم سو نایم بنظر هم رسید که در وقت بکشتی
 و ستال کردن از باره بزرگ فزونی بختیمل کرده بودم از همان وقت

چنانکه دل پسند خودم دو عدد خوبین قشنگ مرتب نمودم
 خلاصه نوبت ناواگری که خمیر نمونان خیلی شکل بود بعد از نخست او در جاق کشید
 میخوایم نان پریم اولاً چوب زبادی در رو و جاق که انداخته ساخته بودم جمع نمودم
 و آتش یکدم و فیتکه چوبها چخته و دغال میشدند از جاق پرده آوردند
 دیگری بجای او میکند ششم همی که او جاق خیلی گرم میشد خمیر اتوی او کند ششم
 و سرش را با پارچه از خال که متعبر بود پوشید و هر چه آتش و دغالی که جمع
 کرده بودم در ظرف او میچیدم بعد از آنکه خمیر خفته میشد برداشته خمیر دیگری
 بجای او میکند ششم

بهین وضع و رخت نهانی خود را پنجمین ^{لطیفه} دوازدهم کشیدند که یاد او جاق
 و تنورهای شهری پنجه اندانوا ناوا خاطر بسج باشند که من خدای ناوا پنجم
 بالا خنده از بازمانده خمیر قدری آشغاری و قدری هم نان انجوری پنجم
 حاصل زرعت من رو باز یاد و برگشت گذاشته است و حسبت خیره
 کند مرا قدر و صفت به هم که همه حاصل زرعتم کفایت کند زیرا که زرعت
 آخری من تقریباً بیت رو کاستی کند و بهمان قدر سرخ حاصل آورده بود

پنج رد کالیترا کنند که آذوقه یک سال من بود و در تنهایی می توانست در شش
سال صرف غذا نماید و نموده در جای مخصوصی گذاشته

فصل سیم قایق صفت روغن و تخته کردن او

بیهوده نظر و خیال من صرف در طرف مینینی بود که در آن سمت دریای
میشد و چهاره تصور میکردم که هرگاه بهر وسیله که باشد بتوانم به آنجا عمل نمود
آنگاه سبب وسیله خلاصی خود را از غربت و مشقت پیدا خواهم کرد و ولی همان
که در آنجا خطرات زیاد و بدبختیهای بسیار و چهار و بدست آدم خوردن و
گرفتار خواهم شد چون آنخطر حسدی خفته محتمل بود بعد از تصور آن خیال
خود فسخ کرده و غریمت نمودم از دانسته کار ایستادن چندان دور
و در آنحوالی سیر میکردم

قایقی را که در کنار ساحل افتاده و احتیاج به تعمیر داشت خواهم که در شش
هفته مدت سه هفته سعی و تلاش بجا نموده و در جمیع سیار که چون
ضایع شده و بجای از حد تعمیر گذشته بود لا بد از کشیده و از منفعت او
چشم پوشیدم بجا نالم رسید که بدون اسباب و آلات در زیت آنکه

درخت قایمی شبیه بقایای صحرائینان توانم در سبیل
 شروع بسبب آن خیال نموده کاری خفیه لغو و مهمنی را پیش گیرم
 درخت بزرگی از درختهای سدر را که به بزرگی و ضخامت آن گمان
 ندارم که به بنان باشد به میت المقدس و اسم آورده باشد بریدم
 که توک بکتر و نود سائیمتر در تقاش یک متر و نجاه سائیمتر بود و در
 او درخت زبانی کشیدم چنانکه در مدت بیست روز او را میسکند و پاره
 روز بریدن شاخها و زیاد پیکار و طول کشید همه اینکار را بر درخت کوه
 خود و یقوت تبر و باتا و سایر اسباب نجاری که دوشتم تمام نمودم و
 دیگر کار دوشتم که او را بطرز ترکیب قایم انداخته پشت او را زنده
 و صاف کنم تا مانند پشت قایمها باشد و در راه در کنان و مقعر نمودن
 او زحمت بوده و وقت خود را صرف کردم در همه اینکار با منتقاس
 محل می نمودم ولی بیک مدت و تقامت که در قوه هیچ شرب غنیو بسبب این
 زحمت مدت طولانی که سعی کرده بودم مالک کیمایقی شدم که کفایت
 نغز را میسر و و علاقه بر آن من میخواستم که همه اشیاء خود را در او حمل

از نیاز و ثمرات رخت خود که صاحب کفایت بزرگ و محکم شده بودیم
 سرت و محلولیت و شستم لغت این کار بگیری دهم خیر از این که در ابد را انداخت
 و در آب بشم در سر این کار که مختصر بنظر می آید رخت و در آب کشیدم زیرا که
 در آب تا نزدیکی قایت که مسافتی دی بود و نیز مسافت و مسافت دهم همین مقصود
 کار و رخت داشت بعد از این همه رخت و در آب کشیدم زیرا که
 حرکت داده بوی دریا بیاورم و هر چه تا مگر جسد کردم ممکن نشد همه کار که
 انجمنی صوم برده بودم به در رفت

خلاصه چون زورم نرسیده و از قوه فعل نیاید که قایق را بدین حال کنم تا
 خیال کردم که از آب دریا تا پیش و قایت نهری خضر نمایم بلکه بدینو سلبه
 در آب دریا انداخته رخت چند باره ام بچا نشود بعد مسافت دریا و مسافت
 قایق را علامت کردم که اگر چایکی و زیر کی تمام بنایم است و در دست دانه و از
 همین بخواهم بخوار را از پیش برده و تمام و تمام به هم از این فقره دهم و تمام
 که در دست و غصه بادی مرا رود و قایت که تمام در دست رخت برده
 مثل قطعه سنگی فاده و از باری بخورد

این ایام خیم سال رقت من بود و نیزه بایدار نمایم از آن قبیله محضی قتل
 خنجره و مل بوده ام همیشه در موقع بدو ایام شدت خداوند بدین رسید
 است بر جی بر دی من منقوح عینود چقدر نامیسبیا که خداوند را پاس و شکر گویم
 تا کنون با وجود عدم استحقاق و کثرتنا و از و خطرات من نیز اوقات درین
 و چشماج متعل فانه راه گشایش و چاره نشان داده و با سبکین و تسلی
 مرا فرخنده آورده

فصل بیستم در خیم خیا طری نمودن رویشون و پیاختن
 ساختن که درین جزیره

علب شیا که از کشتی آورده بودم بصرف رسیده و تمام شده از جمله کشتی
 از بکجه بدوات آب ریخته ام و قیاس پر نشستن در دست خوانده میشود و پوشش
 روز بروز کمند و کشیف میشوند و کمر آنها بالمره پاره شده و از خیر شفاع شده
 که خند ثوب پیر این که تبار بدقت تمام نگاه داشته و حفظ عینودم را بسیار
 زیاده تر از این محتاج بودم بجهت آنکه کاهای او اجزیره چنان که میشد که غیر از
 پیر این پوشیدن لباس دیگر را نمیتوانستم متحمل باشم و گاه اوقات میرا

چنان میافزود که مجبور میشدم باینکه سر پوشیده در بندیره میرو و گوش نیایم
فصل پنجم از لباس عاری و دستهای شده بودم و هم بدون پوشش ریت
کردم ممکن نبود بخال خسته شده که با سبک که اگر گشتی آورده بودم بجهت خود
خرقه و دو ثوب سلوار دست کردم و بسیار قابل و محقر بودند و قیامت میشدم
که من بخاطر یک صله اندازی شده ام که میتوانم دفع این شیاع خود را
بعد از این ارفیش پوشش و لباس ششیم

در این مدت هر سیوانی که شکار نموده و کشته بودم بخال اینک در موقی بجا می
خورد و پوست آنها را نگاه داشته بودم از آنها یک عدد و کلاه ای بجهت خود داشتم
چنانکه شمشیر او بطرف پروان بود و من یکدست میگردانم و پشمها صورت کردم
میپوشیدند بعد از تمام کلاه یک لباس تمام پوشانیدم بجا کردم که عبارت از
کلاه و یک تیغی بزرگ بود که وقت پوشیدن این لباسها بجا میماند و بجا میماند
غریبی میافزاد و من حیله هم از فراهم آوردن این خوشحال بودم بجهت اینکه
خرقه و کلاه مرا از اویت بارش که کهر اوقات در بنیر به دستم میخورد

دشمن

بعد از تمام با سهام من بجهت این که کثرت اوقات از بارش بود از حرارت و گرمی
افساب در حمت بودم خواستم که یک چتر و یک آفتاب گردان در دستم
تا از غمت اردو بر حمت باشم چند دفعه چتر را چسبیدم و به بطور دلخواه و مستعد
شونستم باز هم لابد از پارچه میگردم هر چه میفروشم که نوعی غایم در دستم
شود همیشه با منی که همیشه دلی خوب میگردید بالاخره بعد از مدت
چتری که دلخواه خودم بود و بطور خوبی قبض و بسط داشت در دست نمودم
در این مدت بخیال که در این خبر به مجبوراً متوقف شده و عمری سربزده ام
دقیقه بعد در مکان و حالتی که بیکار رنوده و تنبلی را پیش خود ننموده
آه بهیچلک نشستم کار را که از پیش برده و تمام میرسانیدم شغل دیگری
میگردم چون قایق سابق آنکه در بسبب بزرگی و بعد از آن دریا که شیرازی
کیلومتر بود تو نهم داخل در کسبم اولاً خیال کردم که یک نهی را داخل
تالب دریا خمر کنم و او را بدین اندازم تا آنکه ملاحظه کردم که اقل باید این
یک متر عرض و دو متر عمق داشته باشد تا حرکت قایق صورت آن پذیرد
و این نهی بدین اندازه و بدین مسافت در کمتر از دو سال که شب و روز مشغول باشم

با تمام خواهد رسید لهذا از خیال نه رفتاده خواستم قایت کوچه که بازدم کش
 یاری و بتوانم سفر در پیش گیرم که منتهای او وصول بوطن و خلاصی از این شدت
 و غم باشد. الا سال دیگر دیار رسید از خرابی نظر هم طبعی به خرم
 رسانید خلاصه بعد از چند روز رحمت بطور خواه قایت کشک و کار آمد با
 چنانچه یک کل و یک بابان هم قرار دادیم و علاوه بر این اخذند و میسکه
 و پانصد و نود پیش یکدیگر بفرستاده اند که گذشته و روی آنها پرده کشیدیم
 جای محفوظ از بارش شد بجهت که شوق بعضی خورد و خوراک و سلمه و بار
 بارش ضایع میشوند بدین وضع گاه گاهی گردش مختصری کرده و پس بدو
 تا قایت خوب براه فاده خاطر جمع شدیم و محبت و مشغول مدارکایت
 شده و دو دینان جوین و یک طرف شغلی پر از پنج و یک بطور گواهی
 و نصف کوشیک بزرگویی و قدری بوقت و چمد و دو عدد بالا پوشید
 عوض و دشت و دیگر بجای لحاف و قایت گذشته بدین مدارکایت
 قیای سفر کشتم
 فصل میت و دویم بخاطر و میسکه افتاد و رهنمون و در حبس

روز ششم ماه نو بهر سال ششم در سلطنت شخصی از محبوس و اسیری من در خمر بود
 از طرف شتر که بخاطر تقیم بمافت زایدی یکپارچه شک بود و سواران
 شده مشغول بار و زدن گردیدیم بنقطه آخر شتر شک زید به بوم که قوی
 خبردار شدیم میان آب غنی و تنزی فنت دهام که جریان حرکت او حرا
 آب است از تر و شدید تر و حد اندن قایق بخلاف خبر میان او مشکل بکلیه غیر
 و هر چندی و تلاش نموده و در بار و زدن قوت کردم که شاید بفرست
 حاصل حرکت بدهم ثمری بخیزد جریان آب غالب شده بحال غارت و حرکت
 او را سیر و جبهه و جبهه من بهیچ وجه شمر ثمری نشد غلای قایق از دستم
 میرفت و خودم را در محله و فخره فوری میدیدم زیرا که جریان آب ^{سطح}
 دریا میسر و آهسته در اندک تنگی سخت ترین و بی از کر سکنی میدردم چون
 یقین داشتم که بعد از رفتن چشما ر قایق از دست بخیزد من که چند
 خوک دارم دستم با حل نجات نخواهد رسید و بعد از اینکه بکر سکنی و شکست
 جان دادم تنگ تنگادی و در درگاه زاید بخش من در قایق ماند و حرکت بویج
 سیر نموده و پیوسته خواهد شد آنچه روز خوش دینا چه وضع خوب است

در جزیره دهمتم اگر چه زیاد از شصت کیلومتر از ساحل جزیره دور شده بودیم و چون
 نجات دهمتم چونکه جان شیرین را رفته میدیدم و در نهایت سختی و قوت
 پا روزه و سعی می نمودم که قایق بشیر جلورفته و مرا از این خطر شاید راه نجات
 پیدا شود با آنکه نه نزدیک نظر بود که با لمره قوت از دهمتم رفته و جای
 زدن تمام شده بود که ناکه باد مساعده وزیده و قدری آب بسپارد و رفته
 و آنقدر از ساحل مسافت دهمتم جزیره را بنحو تشخیص میسر نمیدادیم و با آن
 قایق را و نمودم از خوشبختی قایق داخل جای شد که جریان آب باطل بود
 در مدت یک ساعت قایق باطل بنیزه که سیلاب خودم بود رسید
 محل امن و ساحل نجات رسیدم در وجود خود یک خوشحالی و سرب
 نمودم که زبا را یا اگر تهریر و بنیان را قوت نخریز باشد و قلبا با کمال
 و خضوع رو با آسمان گرفته و سپاس و شکر خدا را گفته و قایق را در جای
 رو بطرف سنبل سیلاب خود نهادم چونکه نهایت سستی از پا روزه و زدن
 راندن مرا حاصل شده و بطوریکه قوت حرکت دهمتم از محوطه روشد دور
 درختها دراز کشیدم و خواستم هنوز نمانده بود که ناگاه صدای
 سینه می

که یک سیکست رو بنون رو بنون کرد و زو اگجا بودی ای رو بنون کرد
 در اول استماع هفید و حشت زیادی مرا خنوده و متعجب شدم تا نیا معلوم
 کردم که طوطی من است روی در حثیته گویا از مفارقت من غمین بود
 و بحال از دیدن من اظهار رثاست و بخت نموده و در و در انبزل میلایه
 و تنه بیسایه

فصل بیست و نهم کلمه فراهم آوردن رو بنون

چونکه اندر این سفر زیاده از حد رنجها برده و بلکه از مرک فوری خلاص شده
 و در نهایت درجه بر سیده بودم بدین حال با تسود که در غمت در این
 مانده و بیسوجه خیال دار و در سفر نفیاد و در این حدت بیکار نموده
 کارها و صنایع دستار و سر رشته حاصل نمودم مثلاً یک استاده قلابی در حث
 سازی شده بودم و هر طور که دلم میخواست بجهت خود ظروف طریقیت
 و همچنین یک کوبیده هفت چوبی ریزه هم آراخ که ده یک چوبی
 و قلاب درست کردم و اینچوبی از همه اسباب آگاهی که خود خراج نموده

بیشتر خشم میداد زیرا که باب شمولیت شده کاه اوقات هنگام غلبه اندوختن
و مخالفت دوستان و متبذیر کرد و هو می کشیدم

همچنین پیشرفت و ترقی کامل در سبزه حاصل کرده یک سبد بزرگ کشتی
سازم که هر چه گوشت بزرگوشت سردس و دشتی در شتم بر توی او گذاشته میشد
از دم حمل نقل میکردم و بعضی اوقات تخمهای سنگی پشت در او پنهان
و گاهی هم کسندم میریختم

بار دیگر و نقصان گذاشته اگر تمام باشد من چه طور زندگی نموده و شکا
خواهم کرد و زنت مهتال است که بر خود را اسب و اسب و اسب و اسب
بامید و آرزو بیکه سبب همین بزرگبای یا نرا بدم آورده و در سبزه قزاق
خواهم آورد و تی بجال بخیال صورت گرفته و ممکن نشده بود و تبارک
پیشرفت بخیال فاده و خواهم از ریسمانها سبزه از کشتی آورده بودم یک
درست نمایم اما بعضی از آنها پوسیده و ضایع شده بودند و پاره هم
بودند و با وجود این و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
کنده و روی آنها را با خس و خاشاک پوشیده و خاک میختم و در روی بکسندم

در پنج دغون کردم و دفعه اول بزنا آده قسدر از آنها خورده و کما فسرده
 ریخته بودند و پیش از رسیدن من فرار کرده و دام را هم پاره نموده بودند
 با اگال محمد و دام سختی حشمت که بعد از آن رانیده بیک روضه رودی
 میردام رفته دیدم در یک حفره یک خر و پس وحشی پرو بر برگ که تاکنون
 بر برگ که او خر و پس ندیده بودم و در حفره دیگر سه عدد بزفت ده که یک سر
 ماده بودند

خروس پر را که چندان بکار میخورد از دام سرون آورده و صحرایش را دام
 و بزمار خسته محکم تبه به رخت و مرارت فزاید برده و قدری کاکت و مرغ
 ریخته مدتی قهر کرده پسری نخوردند بعد از آنکه گرسنه شده و دانه های میوه
 پیش خود دیده بای خود دن که نشند بعد از چشیدن دام و مالوس گشتند
 حال بیدگان به بجه نگاه داشتن کله خود قهتیا سازم که محسن فایده باشند
 خود را خلاص نموده و فراریت و بزهای صحرایم نتوانند و جل نکل شوند و
 هم با خود ببرند سیخره برای یک نفر کار عمده و سخت و با تشنگی
 بود چون لابد و مجبور بودم و قهتیا نمودن چنین مکان لازم فوری بود چنان

مستطیل بطول صد و پنجاه متر عرض سیصد متر زمین نمودم که بدو در آن
 دیوار و چهار کاشیم بکمال عجله و سه شش مشغول کار شدیم او قایم که بدین شکل
 دوشتم بزناش خودم هر یک کردند و آنها را با پا بند بسته بودم که بقیه
 خود را خلاص داشته فرار نمایند و در جلو هر یک خندشت بود و پنج نفر
 بعد از مدت چهار تا تمام کردند و در پنج نفر دادم و در آن کمال دهم
 بسبب ترالد و تامل و اندر ده و در عرض و بر و نه خانه دوشتم و در آن بعد
 صاحبیل و سه راس نرسندم و چند هم کشته شدی خود کرده بودم
 بعد از مدت پنجم آنکه که از شیر آنها غنیمت منقشی برده باشم و از خیال آن
 بخاطرم منظور کرده بودم و در سر ت فرج حاصل نموده بر روی محلی را
 کردن شیر آنها جای نموده هر روز از شش تا بده (بیترا) روزن محسوس
 معین است شیر از آنها و شیده بر آخو پذیرد و در غن تقصیل میکند
 ای لطف و غایت خدا چقدر تماش دارد که نهیم بسبب است و خوش
 که زخم برای بنده خود که در گوش جبریده افتاده و یکس و موش نازده فرام

فصل بیست و چهارم در بیان صنوع روضون بیت غریبه و عجیبه

کسی نیست شایانید که من چطور با اهل و عیال خود نیست در دنیایم و در آن
شخصی را بیند که چطور با دولت من دور مرا حاطه نموده اند و چه ترس و تسلط و حکمرانی
بر آنها دارم که حیات ایشان بدون عرض تعرض در قید من است
طولی سبب بطق مقرب تر از آنها ندیدم بانی من بود و سبک پریم با حالت غیب
اوقات در طرف دست من نشسته و دو تا که بزم بیک طرف معین میزد و فکر
و مشغول بودند که من بطرف آن حلف نظری کرده و با خطای پا که کشته شدم
انها را سیریم

روزی میل نمودم که با نهایی خبر زهره شکر کرده و طرافت و چهار پنج
ملاحظه کرده و تماشا کنم با آخره آماوه اینفر گشتم اما بحالت خلع عجب که اگر کسی
از شهرهای اردو شیدم البته اهل شهر از ترکیب بیت من که از دیو و غول
حسب تر بودم ترسیده و فراسیگر دند و یا به حالت من میخیزند
یکسره نگاه بزرگ و همی از پوست ترسیده گشته بودند و از طر و عجب و تعجب

یکجوش را آنجته بودم که گردنم را از آب شس هوا و ناس آفتاب محفوظ بدارم
 قریبیکه از پوست سوس و خشی اخراج کرده بودم از زیر پوشیده دار روی
 یک لباس کوتاهی از پوست بز پوشیده بودم که بپایین تر از زانو می رسید
 اما وضع پای پوشش چسری درست کرده بودم که من بدلم چشیده نامی
 به طین شایست داشت و بکریب خاص که از میان او غنم آمارش من
 لباسهایم حالت غیر داشت که روی من بزر بودم باین انسان و سیوان خیالیه
 از بند شمشیر که از همان پاره لباسهایم بود بجا شمشیر یک آره و یک کمر بود
 بودم غیر از این بند شمشیر دیگری دهم که او را هم از گردن و زیر بغل چاق
 نموده و تا خود چین که یکجور آباروت و دیگر برای ساجده و کلو له بود را او
 او نیز آن نموده و در پشت خویش یک بند بزرگ و درو شانه یک قطعه تفنگ
 بالای سر یک خر خیمه مصحکی بزرگ دهم

در صورت شخصی خودم در کمال عجوبت و غرابت که بغیر از این
 و دیو شایست می دهم چنانکه ریش من دراز شده بود و بطور تربت
 ریشها منمو له بلکه در آنرا و غار ج از حالت پیسی منی رو با لار و دیده حتی

سوامی چانه لب بالای در که شده و بخت سبیل کنده و بزرگی دهم سیار لب
مانند دم درواه

توقی قاین نشسته تا غبتهای مجریمه در چشم دریا بم آرام و بچرکت بود و چون
از توج و تلاطم مخوف که پیش از این میخواست مرغی بخت یافت و یا اثری
معلوم شد که این انقلاب دریا بواسطه سبز زود بوده است که در او غایت
پیدا میشود چنانکه مردم که در خیالت آرامی دریا میتوانم قاین خود را تا نزدیکی
خود که اینجا مجبور بیدین یلاق آمده ام سرم و محاطه و هملکه سابق که در چاک
بودم در پیش چشمم مصور شده از خیال پشیمان و منصرف شده از کرد و شد
مختصر تجاوز نموده و بسجوت همگام قاین سواری یاده از دودنک از پیشتر

نیز فتم
فضل بیستم دیدن روضون اثر پای آدمی رسیدن
و بدیرتش

روزی در قاین نشسته یا حبیب که چشم در روی یک ساحل با فتنه
مخمس پیش مانند شخص برق زده که اینک از تصور تخت چشم کجالی خواهد

مبهوت میماند توقف نموده و دیوانه وار بدقت تمام طرف جنوب نگاه
کرده و کوشش و ادا نمودن کس و دیدم در صدرای نشیندم غیر از جای پایی
در روی ریختن کشته بود

طنین خولم بجای بر نیده باطله تمام و ترس کله قایق را بر گردیده و ترس
نمودم اما در هر قدم بر کشته عقب خود نگاه میکردم اگر کشت و کشته
خوف خیال هر دو طرفه فاری در نظر من یک آدم مجسم و مصور شد تصور می نمود
دشمنانم که چهار صورت را در چشم من میسوزانند و خوف و وحشت میسوزانند و داد و دین
که از چهار سمت مرا میگیرند

با آنکه به همین حالت ترس خود را بقلعه انداخته تمام شب را خوبشیم
نیافته هر شب تصور می نمودم که یک آدم کا کا می نمودم که آن نبود و در شیطانی
انجیل رفع شد خیال تصور روی دیگری مهیب تر و وحشتناکتر از اولی
عارضه می شد و کا در نظر من مجسم میگردید که جمعی از وحشیان آدم خواران
با چنبره پر کننده کرده قایق مرا پیدا نموده و منتهی اند که در میان
سجاده و کسی سکته کرده است جهت زیاد هجوم آورده و منزل مرا تاراج

تا آنکه اسباب برانجام غنایند و گاهی میدیدم که من بدست پیری افتاده
 کوفت دارم از فرج کرده و در سفره دو نیمه این مصروف شوم
 در بنیالات خوف در یک شب از پوینده و خودم را کم کردات متخلف
 انید انتم که چه پیری کار برد و چه بسا بدین طای که ظهور نام من که چند روز
 تا نصف میزدوم که از نیم ایشان دور و از هم علبان مجبور شده ام چه شد که
 یک نفر از ایشان در پیکوشه تنیاید پیدا شده این و من میگردید و
 بغیرت در اینجا میریدیم انتهای مرام و مطلوب بود با همه این آرزو تا نصف
 از اثر نشان پای یک نفر از این بقدر جوش و خروش و اختلاف خیال شقیم
 به بنیالات اگر قدری محبت بود پس پیدا نموده بفرم رسید که من خدای
 اینجا عبور و مرور کرده ام شاید آن اثر با جاتی قدم خودم با این تصور هم
 اسباب سکین دارم خاطر کرده و مرا باطل بیسی آورد و بهرست و برقم
 چونکه دست سه روز بود که از شدت خیال از منزل برودناییده و اتم تمام شده بود
 و از که سینه و تنی بر بزم خید مکران داشتم مصمم شدم که پروان شده و بد
 سرگشی نموده و جنس نامیده طای را بدقت ملاحظه نمایم که شاید بر قدم خودم

که در حضورت از بیمه یاراست و اسوده خودم شد
 با انواع خیالی پیرون غمیده روئین خود نهادم بهمانجا رسیده بر نشان بار
 بدقت تمام نگاه کردم معلوم شد که بهیچ وجه مبتنی با من ندارد و همچنان
 بود که تا بحال پای بدان بزرگی نیده بودم و شست کف مرغاب کشیده بود
 رد بفرار نهاد و بهیچ وجه بر چه تا مقرر دار و منزل خود کردیم از کثرت خوف و بر
 مثل شخص تب دار میگرزیدم و با طراف و جانب نگاه میکردم

اگر چه در هدایت پانزده سالی که در بنجره توقف و بکنی گرفته ام بیکبار
 و آذخوار و پناهنده و ملاحتی از آنها ندیده ام با همه این پیش خود خیالی
 که بنجره میره دار و محل ترحم و آسایش است شاید بعد از این و شبان
 راه یافته و در کار مرا بیا و کار مرا تنها کنند بتر است که قبل از توقف
 منزل خود را استحکام داده باشم که مدت توقف خود تا وصول به آنجا
 و طمینان شده و در هنگام هجوم آذخواران بتوانم خود را از شر و آیدای آنها
 محفوظ دارم و بخاک جمع نموده یک جبهه ای با ارتفاع سه متر و پنجاه
 چهار سانت منزل خود کشیده و از پنج نقطه منزل فرار دادم و بکنی که در آنجا

داخل گرد و بطوریکه در قلعه بندی و شکر کشی در برج و باره شهر تا تو بسازید
 در هر یک از قلعه ها و قلعه های که ششم من بنویسم درین روز و در
 دو دقیقه از کینجا با قلعه های خود را تا کام بنام بصله اندک از همه چیز از در
 شبیه کل برج و باره هستند که ششم که هرگاه ایند ختمتا بنشیند بعد از
 سال تمام بجا یکتا که خواهد شد سخت و عسر و حور که هرگاه کسی بخار نکند
 بسته از بهر باب بخاطر بسته زیت تواند کرد

چون رهن بعد از آنوسی با من مطلق انجان بودند برتیدم که شاید
 آنها را دیده بجان من ببرند و ششم که آنها را محفوظ داشته و نگذازم
 بخارج بروند در وسط بنیره و در کینکه در ختمتا بهم پیچیده بودند و محوطه
 از کینکه یک ساخته در هر یک و شش رأس بر سر دادم که اگر دشمنان بخواهند
 پیدایند بدیکری راه بنزد من چاره و پذیرد و دفع و دفع آنها را کرده ششم
 فصل ششم پید کردن روغن و بنویسند قیامه های او و در
 دیدن اثرها را کار حینال مخصوص و فوق آمده شده و مدت سال
 از خا طرم و نموش نشده و رختی خایم و رخت غیافت و دقیقه از خوف و

آسوده نبودم تا اینکه روزی در صحن گردش زیاد را قرار نمودم طی مسافت بود
 بجای رسیدم که تا بحال آنجا را ندیده و قدم نگذاشته بودم و قیقه برین نظر کردم
 چنانکه تیر و خیلی دست پای و سایر استخوانهای آدمی دیدم که در هر طرف
 بود و در حکایت بهم گفتند زیادی بود معلوم شد که آنجا آتش افروخته بودند و در
 دیگر صفتها مانند جای بود و دراز دیدن استخوانها آدمی و گاه ترش و صفت
 نشستن بود و چنین کردم که چشمان را در محراب روی این صفت نشسته صاف
 گشته و خورده اند و بعضی تصور خیال ترش گلی یک دره قلم با طبع بهاده
 تمام رو بفرار که آسم قدری که از آنجا دور شدم توقف نموده و با طراف
 و جانب نگاه کرده باز رو بفرار نهادم از شدت ترس هول کویا خون
 در کمرهای من میخورد و بود که قدرت نفس کشیدن اندکم چون در وقت
 هر از و شتم نفسم توان ترشاده و با کمره زانو بایم از قوت فرار شادم و مجدداً
 نمودم کی که بجای طبعی آدمی دستم تفرغ در کار کند که ده و از این
 خدا را باده خود خوانده بشکر و پاس بقیاس او بجای آدمی که بجای
 راه شور مرا از آنجا ان خطر و محال شود و شربت بوده هست که بهشت

آدمخواران پیشاده و سبزه و لیمو و نهان ایشان نشوادم خلاصه و نخل منزل و حصار
 شده اندک استرخی نمودم اما چه تر جنت و آیشی که ساعتی و لم آهوده از خا
 نبود زیرا که من میدانم این حیثان ابد چشم و طمع در ال و شبها من بدارند
 شکم ایشان کرسنه گوشت من است مدت میجد سال است که در بخت و بخت
 شده ام بسبب جو بکته ری از همه جبهه بداشته و در پها اسن و انان زندگان
 میگردم بعد از این انهمه سرور و طر و ترخت و نهان بطرا بدرد و کفت و و و و

باید نمود

منکه بدین چهرهای خوف و وحشت اینخز و چار و مستصادف کستم خان
 عم و خف و با و خف و لات فوق العاده شدند که اگر سالها سال کار و خف
 بال زندگانایم بعینا حالت بقه خود را پیدا نمودم کرد
 از کثرت ترس هر یک یکم کردم که تفکرها را نموده یا آتش روشن کنم
 بسا د احمد تفکات و دود آتش فهای را از که در پهنمای وین باشد
 که مهربکه و خاطر بختیم لاند انسال کردم که قدر غل و قیاد دارم که و
 نان و طعام بخشن محتاج باشم هرگز نیاشتم که دودش مرا و چار و خوار و

فصل بیست و هشتم در بیان کردن روی و بیان روی و کبری
 روزی مشغول بریدن از شاخهای بزرگ و کلفت دختها بودم که در آن وقت
 سوزانده و غل در گشتم و حقیقت آنکه بزرگتر شستم بدخل یک میانه
 خوراک است که کار شده و دغل را شدم و در شدم اول نظرم بدور و بیابان
 مانند تار و پود آن میسر شد بجلدی و حالا که خودم را از غار بیرون میخرم
 خودم انقض خود بخاک کشیده قرار ترس و بجز خود نمودم یک چوب نیم
 بدست گرفته دوباره دغل را شدم با کمال ترس و بیم و با نهایت ملاحظه راه میروم
 هر قدر یک پشتر راه میروم ترس و بیم من مضاعف میشد تا که صد گاه ای
 کرده متعاقب او صدای پشه و صدای حیوان که شستم خود و نفس میبوی و میشنیدم
 که از شدت ترس عرق سردی فرا گرفته موهای سرم را میشیند و در آنجا
 توقف کرده و تمام مرجمت میبخال اینک فدا از نظر مرجمت با من است
 از چندین مرجمت با من است خودم را بجزت داده تا آن وقت و دست
 میدیدم که از چند قدم دیگر جلو رفتم یک بز خیز بزرگ و پیر دیدم که در در
 خوابیده و از شدت کبر و کسختی قریب بموت آهسته آهسته در زمین

شده مر حبت نموده و بختیوی سواره و بهر و آگد شتم با آنکه فردا بود
 چنانچه گفتند که آگد شتم و تا هر عدا که روغن خرد و سس رنجیده بودیم بر پشت
 غار شدم در همین راه و داخل یک غار و یکی بود چنانکه تنگ که عبور
 و داخل خیر ملکن بود و بلا بد اقدری طرف او گشته و داخل غار دومی شدم
 در آنجا یک کسبه بود و با قنای هفت متر ریشنی و شمع هر عدا در دیوارها چها
 غار از هر نقطه عکس اند ختم مانند تار و تلو و میکروند به چشمتان عکس
 چهره را در دیوارند ختم غیر از یک محل و مکان کردم که در اینجا باید میدان گشت
 یا سایر جواهر است یا اینکه حدن طلا و نقره بوده باشد
 این غار جانی نمیکند و مخوفی بود و در پیش سطح و پر طوبت بکند هم فرس
 بود و در دیوارها آب و سیاه و سر از رطوبت و زنبور و عکاسی
 گزیده و سستی دیده نمیشد عین که داشت همان تنگ راه و داخل و بود
 و حقیقت عجب نبود بلکه مخوف طبعی او میافرو و خلاصه نایت سر و و طار
 اینجا رحال نموده آشیا پر قیمت که را آمد خود را علی مخصوص سلحه و اسباب
 دفاع و بار و بعضی چیزها دیگر را بر آن نقل کردم

فصل نهم در بیان حشیا و آغوازان بخیریه

و لیله و همای و دیدن رموز

احاطت بهات که من در بخیریه متوقف شد این نوع زندگانی در آن
 داشتند و بسوی خیریه استغفار خود میفراواند و هم زیرا که همه لوازمات و حاجات خود را
 که در بخیریه لازم میباشد از هر جهت فراهم آورده و میل منظر و این کلیه را
 که بخیریه فرستار و طوطی شیرین کفار خود را میزند و همچنان آلوده و غارت
 اندزم که بموت خود در میان خوشوقتیه هم و تمام حال از حشیا یکدیگر
 بخیریه میفرستند و کفن راه نیافته و عیش و طربش تبدیل نموده اند بسی کسوف
 و خوشحالم و غافل از اینکه هر بهار بر این خواند و هر شب بر آیینی وین
 و نه انتم که تقاضای قضا و مانده قدری رکنهای علم طرح نموده و خزان
 رو کار میخی کهای که درت بزم بخیه آخر الامر بزم ملکات به عیش
 استرقت ابد تیر خود کرده و دویان بدینان راه یافته و در محو و غفلت
 و جماعت از بخیریه خواهند کرد

یک روز از ایام ماه اردیبهشت که هنگام درو فرعه بود در طریق

بفصله یافت و همراهی در راهل در یک رشتنای کجایم بفرموده که کمال
 بمن رود و بدقت تمام ملاحظه کردم و دیدم که چشمها درین رویانسته و
 از خسته اندازید آنها مصیبت عظمی سخت و شدید متلاش شده بودی
 بمنزل کرده و سبب آفات دفع خود را حاضر و مدت دوستانه مظهر حمله و هجوم نمود
 و تلقی خطر آب رفته رفته رو باز دما و نهاده بعد از آنکه که از ایشان خبر و اشی
 از منزل بیرون شدم و بالا نشسته یک سبک رفته روی و در وقتها دم باد و بوی
 همراه خود برده بودم که کرده نه نفر از چشمها را دیدم که در دور آتش نشسته اند
 وضع حالت آنها معلوم بود که معطل خبر دریا هستند که بعد از آنرا می طلبان
 کردند خلاصه شد روی غمگین بهما حالت بودم اتصال با دین بستم
 که مبادا بجانب من یورش آورند و من بعبت بهم تا اینکه حرکت دریا
 شخیص یافت یک یک از آنها برخواستند و دیوانه وار دور آتش قص غیر می نمود
 بر ورق و داخل و حجت بسکن چندان نمودند

همیشه که از نظرم دور شدند و خاطر جمع شدم که حجتا بهین رود و مرا خنک
 اسلحه خود را برداشته و در آنکه که آواران آتش افروز شده بودند که شتم و ششم

ایازا شده بودم از تپیل کله دست و پایسته نهایی آدمی که گفته
 و خورده بود و چپ که ۱۵ ماه پیش ازین هم ازین آتخاها دیده بودم
 در شبی از شهابک ماه ازین طوفان شدید در هوا پدید آمد و در اندام صدمه
 تو به کوبش خورد و هنوز بالای تخمه نکشت و روی دریا شهابک هر غنی
 محمد و آتو کبری اندیشه شد من بخیال اینکه کشتی در دریا کمر داشت و در
 آتیه نمیدی آتش زیادی روشن کردم که در کشتی کمان رویش آتش را دیده را با
 بختنا درین بین صیدی تو بستی شنیدم و اتفاق خوب شد ای
 شد تا اینکه صدمه آتو قطع شد من تمام شب متواتر آتش فرود میزد
 که خاموش شود و اول طلوع شهاب بختل تمام بهمان سمتی که صدمه آتو میزد
 رفته در نزدیکی ساحل کشتی ملا خطه کردم که در انداختن طوفان بکند جزیره
 و شکست من بگویم شد تپیل و در خود را بریانایم بر یک کاشن
 از شکسته کشتی سالم مانده و در آنکوشه تنهایی مرا پس و هم پیش میزد
 صدمه که ازین آرزوی من به چوبه اثری پیدا نبود

بعد از چند روز از آن قاعطم موج دریا نشن کجوا را را جل اندخت و بخت

و ارم که هر قدر من او در صدمه کنم البته از خواب بیدار گشته و مرا جواب نخواهد داد
و یا آرام نیست و من هم از برای بار دیده و در غایت
چون مرغ قفسی دست پائیزده و عرض یادی داشتم که بکشتی رفته است یا نه
لخت کرده غنیمت می طلب بکنده را بتمام و در جلایم چون غم غایم گشتی و گوی
جسور کرده بود و میخواستیم که صبر نمایم تا انقلاب دریا بکلی رفع شود و او را
حکایت بسوز و در کتاف از شدت طبع بقایق خود سوار شده در تیره کتاف
دار کشتی شدم

از دیدن کشتی یک عالم غصه مرا غارت کشت این کشتی را که ظاهر اقصیت است
بود و قطعه سنگ بزرگ مانند تیغ در میان فرو رفته و کشتی سختی بود و در
کشتی دو نفر بحالت تودیع دست در گزین هم دیگر جان داده بودند و یک کشته کوچه
که از شدت کسینگی جانش بر آب بوده و دیده و او را برشته بقایق خود گذاشته
مجدد بر حبت نموده چند سندوق رسته و یک طلیک کوچکی که تقریباً است
ظرف داشت و چند قبضه تفنگ و یک کتیه بزرگ باروت و یک پاکی
انوار یک عدد و یک و خطرف که کولار داشته بقایق گذاشته روی آب می روم

تقوت یار و بجا و محنت سز دریا غنایم تازه رهلاستی منبار چهل کردم
 صند و تهار کشا ده چند و نسیاس و چند عدد کنگ و قدر کرباس و جبه
 مست بهی پول سفید توئی آ بود

فصل سی ام در خلاص کردن رهنمونان دریداری

همه اوقات خیال و توجس من پیشان بود و شب و روز سعی میکردم که ملک را از
 قطع علاقه نموده بجای دیگری سفر کنم یا اینکه بخیر رفیقی پیدا نمایم که قلا در
 تنهائی من شده و در سختیها بدستگیری و دلا و او بتوانم کاری پیش برده
 خود را محفوظ داشته باشم زیرا که این دشمنان چنانم ترسان کرده بودند که حق
 دلم از شکرات هلاک نیا سووی و یمن یمن میدیدم که عاقبت در دست
 خدا نمانان گرفتار شده و گوشت مرا کباب کرده و پخته و طعمه خودشان نموده
 مدت مجده ماه بدخیال و واهمه بودم تا اینکه روزی عیال

در کنار دریا شش عدد قاتل بنظم آمد که دشمنان پابل نهاده و قاتلها
 در میانجا نگاه داشته اند از کثرت قاتلها ترس و وحشت و خشم نمود که
 مابره دست و پای خود را کم کردم بجهت آنکه اگر در هر قاتل آقا پنج و شش نفر را

بوده باشد قطعا بسی چهل نفر بالغ خواهند شد و یک نفر شخص سچاره که به نحو جبهه
و مددکاری ندارد و یا بچه حبارت و شجاعت میتواند که با آنها متصادف شود

و مقاتلت جوید ؟

بالا خنده بعد از دشت و اضطراب کج مجبور بقابلت و مقاتلت شدیم و اوقات
خود را که در کوه با کلاه کوه رفته و سنگ بزرگ را سنگین خود قرار داده و در دست
چنانکه غیر از سرم نمودار نبودی

این حیسان آقا سی نفر نظر می آید که پیش می آید و هر دوشه در دو را و پنج
مینو و دوشه کتهای غریب میگردند بعد از چند دقیقه یکی از قاتلها را سبیل او در
دست چهاره پروان آورده و یک رگشته سه نفر جلاد و بنای سکا گداز شده و یک
دریده و کوشتهها و قطعه کرده روی آتش انداخته کسب نموده و در دوشه
دویمی چون دشمنان را مشغول کل و راه گیر و زجر و پانچ و دینی پایک و چکان و
نزل من نهاده و فرار کرد و دشمنان که از آن کشتن او نگاه دارند و نیز آنها
شکاری او را تعاقب کردند

در اول هر حلقه رگس کل فرار گرفته و حشمت زنی و قیادتم یانگی عده یاری

که سفر فرمودند و بخت بدی در آنجا افتاد و شکار و شکارخانه را در آنجا
 شخص فراری بخت بدی دید که شکار شده و نقد یک میدان از جلادان بر سر
 خود فاصله داشت بیک رودخانه عرض که در آنجا جاری بود رسیده و وجود
 رودخانه آب زیادی داشت از شدت ترس و خوف بیک حرکت و خیز کرده
 خود را به سمت دیگر رودخانه انداخته مجدداً در آنجا رها کرده و دشمنانش که با کمال
 اور تقاضا و دنبال میکردند بهمان رودخانه رسیده زیادی آب و عرض رودخانه که
 حرکت نمود و توقف کردند و یک از آن سفرمهرم حجت نموده و فرمود که هر
 رودخانه را که دیده و محسوس را پیدا کرده بر حسب سیاه خودشان بر طرف دیگر رودخانه
 رسانند و مجدداً تعاقب کنند

در این هنگام گویا آسمان و زمین و کوه و صحرا از باخاال مرا ترغیب میکردند که بجا
 از دست این ظالمان و ارا نام و از این گرفتاری و قید بلاش بگریزم
 چون بخت بدی نزدیک شد به حرکت از آنجا پناهنده و تنگ خود را
 پناهنده فراری و متعاقب رسیده و دست سختی بر او دردم چنانکه همه آنها را جدا
 خشک و منجر شدند اما استنباط کردم که هنوز فراری چند که ازین بخت

و ترس شد از ایشان ترسیده بود بهر حال من خودم را پیش کسی از اندوختن فرستاده
 با قنای تفنگ شدت و زور تمام از کله آوردم بطوریکه در افروز زرنه شده
 زمین افتاد و چپین و سحر گشت بعد بدیگری حمله کردم و او کمان در دست داشت
 میخواست که تیری من اندازد و بسا او شش کرده و تیر کله له روح پیشتر از کمان
 و قالب در آوردم فرار میچاره با وجودش به خیال که دشمنانش در خاک است
 باز از من وحشت زیادی در دوش بود و ترس و افوی از صدی تفنگ و قال ویل داد
 و دهنم که آن چاره چنان گمان کرده که او را هم خواهم گشت و اگر نه آتشی من زین
 نیز فرار میکرد چون حالت او را چنین یافتیم با انواع ملایمت و طعنهش مهربانی کردم
 خود بخود کمال طمان و بطرف من در آورده و حالتیکه در برده و یاد آورده
 بر او نشاند و خود بخاک مالیده و از غر و انجمن نموده و مرا با شاره و تلویح میفهمید
 از سرخوشی و کد زرم و او را شکستم بیکه من رسید خود را در پاهای من انداخته
 قدم مرا بوسیده و ایم را برداشته بسر خود گذاشت البته انجالیات و فکار او را در غر
 که میخواست مرا بر ترجم آورد و طمان حاصل کند که من قصد دهم ملک را بستم
 من با نهایت ملاحظت او را از خاک برداشته و باره و او را فرما ندیم که از آن

بخودش خیر از محبت و دوستی نخواهد دید اما کار از طرف انجمنه که نسبت
 بخاکش قیام بود و من با من بود و اینست بخاکش او میل نمود و دیدم آنرا
 آمده و بنحو ایدر خاک بر دارد و خورشیدش خود را بنویسد و از او کرده و خود کرد و من خود را
 بهر طریق که دزد برودش از او کرده من شمشیر را گرفته و در بطرفش خود کرد
 شمشیر او را بکف بر شمشیر از پیش جدا کرد و در آنجا این چند کلمه تعلق و تکلم
 من اگر چه زبان او را نمی فهمیدم با وجود این نهایت شنودی و خشنودی حاصل کردم
 زیرا که بتیبت خیال بود هر که قصد آنرا بگویم خود زده بود
 بعد از کشتن دشمن خود با کمال نشاط و نهایت باطنش من آمده و در میان من و
 بزرگ تهنیت بایان خود بخواند

با حسن و در این همراه خود بخار و برده در زبان بگویند انجمنه و کی با دم
 بجهت آنکه میدنم از بسکه که ریخته بود که بسکه و شش زبانه داشت بعد از وقت
 از کل شربش را که دم زرد و در کجا که کندم و برنج ریخته بودم اندکی
 بکند و بخوابد یک پوششی که هنگام خواب غروب غلاف در خود میکشیدم
 روانه چشم که بخوابد

رفیق جدید من بگو آن بود که تقریباً بیست سال دشت آثار نبات را بنام
 هویدا و علایم دگانه دشت و فطانت از سیاهی و آشکارا بود نبات عضوی او در دشت
 و شجاعتش حکایت میکرد و حرکات و سکنات او بر یکدیگر همچو جبهه و خشت و خشت
 بهر دو صیبنی وارد دشت نموده بشم فرج فرا دشت خنده نیت فرا دشت
 حوارج و عضلاتش هر روز و خلق و خلق از غیب مصون چنانکه قدی و آواز
 در نهایت استدل و کشاری در شیرینی بطافت چون خند لیگ کمال لغزش
 و جبهه اش چو گاه بود و دهنی دشت مانند خنجره گام شکفتن فرا دشت
 و دهنهای چون مرد درید و بان در هوا را گاه تپم خنده بحس صورت و حالت
 میافزود همه میداد که از دیدن چنان شخصی که زبان از ترنش کلیل بیان از ترنش
 غلیظ است چایر شادی با عیش من حاصل میکرد

بعد از نصف ساعتی چو بنده در رخ کاست و دفع حشمت کرد و از غار پرور چو بنده
 آمد من هم مشغول و شید زبانی خود بودم مثل از رسیدن من در جبهه درین
 بوسه و دهن را که بهار است حرکات مراتب ادت و در خلاص حور در این

منوده و میفهمانند که ترا طوق بند که در گردن من است و آنگاه در عهد کند ز منی و بدو
 غفلت و تکامل نخواهد رفت من از اظهارات سخنان او بسی شگفت و بر دوشتم
 و از آنکه فکر خود را بهید و از آنکه از فضل خداوند یک چاره را خلاص از تنم ^{و از آنکه} دوم
 من هم ظاهر نمودم که بر فاق و محصلت تو خوشدل و زیاده منان دارم ^{بسیار} و در من
 رنجی در ظرفی که که خود را خد بودم که در آن ریشه با شیر ترید نمود و پیش از آنکه
 که بخورد تریدان و شیر را خورده و باره فهمانید که حیل نداشت از این برده
 خوشم آمد

پس از آن شروع کردم تدریس و تعلیم او چونکه روز جمعه او را از دست چشمان
 منوده بودم و یادگار این مبارک روز با و فهمانیدم که بعد از این اسم خود را از دست
 رجمعه بداند از کثرت نکات و جودت در اندک زمانه یاد گرفته و ^{حقیقت}
 صاحب من (می نمود ربل) و در حیس را در موقع خود گفت

چونکه غیر از سائر حورت لباس دیگری در بر داشت و عده دوم که تر از این ^{بعضا}
 پوشانید از این عده من جنبی آنها ر سرت که دوزی ^{بعضا} هم سیر و گردش می نمود
 عبور را قیاد می کرد و نفر جلاد از اندر روی ^{در} آراشته و در زیر خاک که ده بودم ^{چون}

چشمش بر آنکس نداشتن پشاره کرد که بروم مرده‌ها را از خاک بدر آورده بخورم خیار
 ایشان رفیق مرگشته و خورند و نیز مرا اینخواستند که بخورند از شاد به حالت
 و خوش او خنده آمد بطوری خود داری کرده بخندیدم و او را غصه پشاره کردم
 اگر اقدام در پیکار کنی من تو را خشمم کرد و از این پشاره تو دلم بهم خورد و بعد آن
 نینب و صله زدم که دو شرف از آنجا از نهضت بیفتد او هم طاعت نمود و بخار
 و بحیرت میگرفت که من او را از پیکار بچسب افتاد کرده‌ام
 از آنجا سر زبر شده رسیدیم محل همانرا آذخواران و آنجا پر بود از جوانان
 نیم خورده و می که نشان از دیدن آنها دل بهم بر می داشت و اندکی از
 کرد و فهمانید که آن وحشیان نه نفر از مجوسین خورده بودند و من پیران
 و ایشان با پادشاه دعوا کرده مجوس کشته بودند و پادشاه مجوس نایدی داشت که بخار
 بعضی را بجهت خود کشته و بخورد و بعضی را بمقرن و خواص خود میداد
 من بولد رو گفتم که همه استخوانها و گوشتها و فاسترها را جمع کرده و کن
 از سیاه و حالت دشمنانم که شکم من کشته این گوشتها نیم خورده میش
 با پشاره فهمانیدم که من گوشت این بخورم بعد ازین ترا هم بد که بخورم

میل نمکین

اینکه مر حبت بنزل نموده حب الوعد خود و تدارک لباس و اندر دشتی اوده
شلو اکستان و کجوقه از پوست بز و کجیکش از پوست زبسن که هم
خود دست بودم با و دادم و اندر دشت و اهلار شاست و منوفیت کرد و

لباس خود را از لباس حبش تبره تازه تر دید

بعد از رفاقت جی حبش روز ما من بز خیال شدم که و اندر دشتی اوده
طبیعت هم که میل خود ترک عادت آد جوی نموده با طبع از این طبع
کند اور بچرا که هر نه خود برده یک نری کشتم و اندر دشتی اوده
طبع سا که می داشت و مرا یکی از دشمنان خود بر میانگاشت و در دشت
ان بز مانند سپید و سباعت لباس خود را نموده و مردن خود
که ز غدار و جوج کشتیه نه با اخره خود را من اندخت و مطلب منقطع
کرد که من بان اور انفسیده و حدس زدم که از شستن بز رسید و آن کرده
که او را هم خواهم گشت من نیز بر عکس خیال و تصورش منقطع نموده و فرجه
تا سایر بر مار ایکی فرجه کند در آن شاد و دشتی چشم یک طوطی

تفنگ با پر کرده و طوطی را شستم رفیق و شریک من که هنگام پر کردن تفنگ بجا
پیش من آمد و متوجهانه در حال حیرت تفنگ نگاه کرده و حال میمود که این
خاصیتش کشتن است بدون هیچ عارضی و از بار و طوطی و در حیرت
عصر تا نرود زبری را کشته بودم پوست گرفته و گوشتهای او را قطعه قطعه کرده
روی آتش پخته و قدری به (واندردی) دادم حال غیبی میل خورد و چنانچه
لذت نموده روز بعد مجدداً یک گاو کباب با و دادم بدین نوع که یک قطعه
بر سیاه بسته روی آتش میگردیدم تا خوب پخته شده بود و زدی میدادم
هم میخوردم از لذت کباب و نهایت ممنونیت چهار دوشته و من شانه
که این خوراک شما خیلی لذیذ و خوش طعم است اگر بعد از این عهد اما این باشد
من هیچ وجه گوشت آدمی نخواهم خورد

من هیچ میکردم که و اندر زبان مرا یاد گرفته با من حرف زند و در حقیقت
از شر که دیکتهای خبیله با و کاوت صاحب میوش بود که در اندک زمان
مرا آشناسد و با من حرف میزد و من را صحبت چنان خوشحال بودم که ناخوش

متصور نمیشد

روزی خواستم که بدانم آیا داندزدی غصه داشت و وطن خود را دنیا بداند و چگونه
جواب سوال میکند و میتوانست آنکهای برابر بان خودم جواب بگوید من از او ^{بزرگوار}
کردم

من (طایفه و سیله تو در این دعوای جنگها غلبه و فتح میکرد دنیا همه و قهرها ^{پیشرفت}
رواندزدی) قسم کرده و گفت بی همیشه خوب دعوی میکنم
من (جلوه شد که تو محسوس کشتی
رواندزدی) طایفه و سیله ما برای دعوای زیاد

من (با وجود اینکه طایفه تو بکجوری دریا در میزند نوچه ^{پیشرفت}
رواندزدی) آنها خیلی زیاد از ما آنجا من بودم آنها گرفتند یک دود و سه ^{پیشرفت}
من دعوای کردن آنها در میدان دیگر نجا نبودن من بخاطر طایفه من گرفتن یک دود
و هزارهای بزرگ

یعنی دشمنان از ما بیشتر بودند و ما را به نفر و بچه و زمین چنانکه هر که دزد و کلاه ^{پیشرفت}
دعوی من از طایفه خودم جدا شده بود و دود و طایفه ما چندین هزار را گرفتند و دود

رسن چر قبیله توار دست ایشان تر افلاص کردند

(رواندردی) آنها بر دین یک دوسه رسن در قایق طایفه رسن بنشین قایت
و یعنی وقتی که مرصس در کفر شار حشند در قایت کد آشته با آنه فرود گیران
طایفه رسن بردند در وقت جنگ قایت قاضی در در قبیله رسن نبود که آنها
تقا قب و اارایه دهند

(رسن) آه خیلی خوب داندردی یا قبیله تو محبوب رسن و بری خود را بکنند
آیا ایشان هم کوشش از این خورند

(رواندردی) بل طایفه رسن همچنین خوردن مردمان خوردن برود
یعنی طایفه ما هم اسیران خود را به فرود میخورند خواه مرد باشد خواه زن
(رسن) کجا میبرند آنها را

(رواندردی) میبرند آنها را بجانهای خوب و نخواستن
(رسن) اتفاق افتاده است که به اینجا هم آورده باشند

(رواندردی) سبب اینجا و سایر جاها زیاد

(رسن) شما هم بدان تمام بحال از اینجا اسیر و محبوب خود را بدید

رواندر دسے) بی من دیدہ است یحار

با نکتہ خود تبارہ نمود بطرف خوب غریب حسیرہ

بعد از چند روز وقتیکہ ما ہم سیر میکردیم رسیدیم بجاییکہ خدا کا پیش ازین من
در آنجا باقر مانده و رختہ مکانے و شینا آدخو از او را دیدہ بودم و اندر وی یحار
و من نشان داده گفت کہ ما چند ی قبل در نیچل پست مرد و دوزن و یک پست
کتاب کردہ و خورده ایم و او نیست و است عدویت از زبان من بیان نماید
و از نکتہ ریزہ جمع کردہ و من اشارہ کرد کہ بشمار من ہم آنہا را بشماریم
بود از عدد آن ہمیدم کہ میت در نفر او چی خورده اند

من سوالی بسیار از خبر ایراد و بحار و ملطراف از او اندر وی کردہ و او
سوالات مرا مطابق جواب دلوہ و ملاجات خود را برای من شرح میکرد و من
گفت کہ خیمہ دورتر در عقب تارہ و مجمل فرو رفتن تارہ یعنی در سخرہ خلکت
مردگان سفید و ریش را ریش من میاید ہستند

من از او سوال کردم کہ آیا ممکن است بتوانیم کہ بدن محکمت بنزد دہکان
سفید برویم و اندر دمر اطمینان داد کہ رفتن ما خیمہ سان و ممکن است در و دو
تاق

بسی در کایت یکتا که برز که دو قایم باشد
 همه تقریرات و بیانات او بر آید و اوصی من از این میر میرا فرودند و روز
 شوق و آرزو میگردم که کی باشد با دو دور نمایم رفیق با و کا خودم ایران
 خطر بوطن مصلی خویش مرعیت کرده باشم

من کمال میل داشتم و سعی را اندازه که میایل کلیه و همه مذاهب عیسوی را را
 یا داده و او را با خود هم می کشم و نمی آید پرسیدم که صانع این آسمان
 بدین سطح کیت و خالق این همه قلال و جبال و اشیاء را چه میگوید که گفت
 پیر بود موصوم بر لبوناک سو که که سوسن و بیشتر از ماه و ستارگان
 و همه اهل ملکات از قدیم تن و کثرت بشر را در تحت و حیرتند هر کس که
 پیانده ایش بر دایش بسرگشت این عالم را بدو و کرده ایش و میروند و
 که بدو خود آسمان را فرستاد و غیر را حاکم است

بعد از این حقیقت او موقع مقرر در حدیثیست را بدو کرده و گفت که
 عیسی بصفیتهای مبری از عالم عدم بر صفت خود قدم نهاده که باب اطاعت
 و پیروی او مروونی کرده است که ما را از این جهنم متخلص نماید و هر که او را

بطاعت عبادت خدا را که بشنود و عمل نماید هر آنچیز را که بگویم و نخواهم
خودش در آسمان و از قیاس دور است بتقریرات دنیایا که که بجهت و اندر
معمودم همه را بستی تمام وقت لازم که گوش میداد و آنها را مستنان میکرد
روزی و اندر دی مرغی طوطی شده گفت که جای هزاران حیرت و تعجب است که
خدا می شنایا با همه آنکه در آسمان است و منرش دور تر و بلند تر از قیاس است چرا
بگوید می شنود خدای شایسته بهتر از خدا مات که خدای در یک گوشه است
دارد با وجود آنکه میان او و کوه حاصله چند نیست با هر چه بگویم هرگز نشنود
مگر اینکه بگوید رفته و با او سخن گویم

بلاخنده بدلائل و بر این کم کم داند و برانند با حق دور است و دلالت
منمودم و من نیز از خدای خود شکست میگردم که نواقص نباشد عقاید و مرادها
غیبی من آنها نماید تا کلیه شرایع عبودیه را بآورد و تعلیم نماید زیرا که خودم
در مذاهب و شریعت خود کامل نبودم

فصل سی و سوم در وسایق و رهنمون از مشافه
آن حسنه بر خط

مدت سه سال با نهایت خوشحالی و خوشگذرانی که در چنین موقع زیاده از آن متصور
 نمیشود با هم بسر برده و کامرانی کردیم رفیق عزیز و وحشی من که بکلیت عادت
 وحشی گری را ترک و بجایه لوازم نایب متحلی شده بود و در صحنه های
 خود مر محظوظ و مشغول میکرد و من همه سرگردشها که دیده بودم و همیشه
 که در ایام توقف بخیریه کشیده و بجهت وضع ایندت طویل را در سخن
 زیت نموده ام مشروطاً من بعد االآن ختم بواند روی منمودم احتمال
 و اسباب دفاع را از تفنگ و غیره همه را بر او بخشیدم

روزی من خواستم قایق را از راهم بواند روی تسلیم بدهم چون قایق را در نزد
 آورده و گفت من مثل اتفاقی در سبیل و طایفه خود دیده ام بعد بشردن
 خود بمن فهایند که هفت نفر از آدمهای سفید چند وقت پیش در دریا
 شده و در مثل همین قایق بمحکمت ارفاده اند و الا آن چهار سال که در
 محکمت از زندگان میمانند چون من تعجب نمودم که چرا باید تا بحال آنها را نخرده
 باشند و اندر دهن گفت اوه بانه بانه بانه آنها را در باو مانده اند
 مگر وقتی که حرکت و دعوی کنند

بعد از آنکه چند روزی که میخیزد صاف و فرج افرازد و اندر از بالا
 که با هم در نگاه کردنش میگردیم سواد جلالت آفرین را دیده و از شدت شوق
 و ذوق بنای جبهه سپرد و اسپاد کرده حصه آینه فریاد کشید و ای
 ای لذت ! آنت من ملک خود را میخیزد آنت من حق خود را
 میخیزد من طایفه خود را میخیزد از شادی و شوق او من کن بر دم که در
 و اندر دست از این همه حقوق من کشیده و مرا ترک نماید با کوشش من
 بوطن خود و محبت نماید و خوش باشد که بکوت است و بخورید از این بول
 و اندر که اظهار اندوه و گنجی کرده و سر خود را با این اندام قیاس و آه
 باشد و اندر که خوب رنگه گانه میکند خداراجا و شایان کند من خود
 شیر میزند گوشت لذت بخش و حیوانات میخورد و دیگر میخورد بطن خود
 گوشت آدمی بخورد و هرگز با سخا ررضی نشده و آدم من نخواهد نمود و از
 مرتکب کلام خلاف نموده و چه ترک دیر از او دیده بنای ما میزنند
 و او را از خود میسریند و اندر که مثل شام صبحی را که میسازد و هر دو خط
 حقوق و دینوی و آسرو که شاد و دشته او دارد شمارا ترک خواهد کرد

با جسده بعد از نقش بسیار از وفاداری و جفا شناسی و اندر دخیان امیدوارم
 که اگر در قطعه قطعه نمایند دل بخار قیاس و یاس من نداده و ما و اتم انفسم ترک
 قدم نخواهد کرد و توکل به بخت نموده مصمم سفر افرو تپاشدم که شاید بنویسم
 باری و دیگر قبال آن چند نفر آدم سفید ریش و در را که و اندر و تفریق
 به اتم پیدا نموده و بسطری میخواندند ایشان بعد از آنکه آمدند به دید و هر
 بعد بوطن خود رسیدند ششم که اگر بدوادم در حال جیاش شده باشند
 از شکار در راه ششم و الا شیرینی و دیار و کوهستان و قریب باغی نهیمی
 فروشنش میم با و اندر و مشغول ارکان شده با و دو معا و ستا و دیت
 شب روز و الا نشان کار کرده یک قایق بزرگه میسایتم بعد از تمام
 قایق و دست پزده روز هم رفتند شیده بواسطه بعضی سبب و
 او با آب انچه

بعد از آنکه قایق را با آب انچه میسایتم و یک با و با شت که با شت
 شانه کو سفید میسایتم و یک سر در او قرار دادیم و بعد از تمام شدن
 خان به هم جابجا نموده و در خان قایق خود رخت و دست میسایتم که در

فصل سی چهارم خلاص نمودن و اندر وی وجود
 مدت سه ه علی التواتر مشغول قیام نمودن و کمال حشمتی تمام
 سایر نواقص و لوازم قایم بودم بعد از فراغ از تکمیل قایم علم قایم
 بودم و تعلیم و از کثرت موشن و کثرت در اندک زمان یک طالع کشتی
 ما هر قایم شده قیام و آماده سفر گشتیم

یکه منسج و اندر وی با نهایت ترس و خوف آمده و خود را بجهل تمام
 که در محفل بلند بود و از نه بنا کرد و برای کشیدن که اصحاب انصاری
 در پائین یک سبزه قایم

بچه خست و نیم مرده کو یا تصور کرد که حشمتی مخصوص آمده اند که او را گرفته
 پاره پاره نموده کوشته اند و اگر کشیده و بجزند و چو حالت حشمتی را دیدم
 پیشش رفتم و از کردن کشتش نموده و گفتم که بیحواله ترس برده
 و آسوده باش که من خودم را قایم و سپر تو کرده ام تا ز تعجب جان در آید
 در محفل تو بدل جان کوشش کنیم کرد بشرطیکه سر از زرقه طاعت من
 و از کشته من مختلف رود و از اندر وی با بیخکلات مر جواب لید که من مستعد

صاحب من بگوید مردن را بعد از این گفتگو بجهت رفع وحشت و دفع ترس
یک پالیه روم باو خوریدم که هم رفع ترس و هم بختش افزود و اسلحه نایب را با
فست کرده و پیشتر بزرگ خود و عریان در جلو خود نهاده و اندر دین تر خود را در
گرفته آماده جنگ و دفاع شدیم

با همین آلات دفاع و جنگ مدتی تیراندازی رفتیم و چنانچه از خوشیان ^{ما}
نمودم سه نفر مجوس همراه خود آورده بودند که بخورند

این زخمیان در نزدیکی منزل کوچک من از گشتی باطل آمده بودند و دست راست
میان پا و آنها چنان حالکی واقع بود که با آنها را در دست ملاحظه و مشاهده میکردم
و آنها هرگز مارا نمیدیدند از پشت درختها گسالت میزدند و آهسته آهسته بطوری که مارا
پیش رفته تا در محل کلوله رس توقف نموده و ایستادند و این گریه و گریه و گریه
از آنجا چند قدمی نیز جلوتر رفته تا بجایی که آنها را بخوبی میدیدم ایستادم و آنها
آتش روشن نموده دایره و آوارها که در مشغول خوردن گوشت میجوین بودند
که تازه کشته بودند چند قدم دورتر از آنها یک مجوس بدیگری دیگر اسبختی
و تیراندازی در درون یک ناراندخته بودند که بعد از خوردن مجوس تیراندازی

باین دیکری پروازند تا این محبوس قریب الموت از غرض مفید نماند و در این
 گویا از جمله همان پهنده نفر بود که داند روی مرتعریف کرده بود
 چون و شیمان کوشتهای مقتول را خوانند و نفر از این بفرم کشتن و سنگ
 آتش و محبوس بخت بیهوده دهند و بایا در کشته و جو پست اند و چندین
 بودند خطاب کرده و کفهم اکنون وقت است که بدین مظلوم رسیده و این
 از دست این تباران خود را خلاص کنیم خود ما بر پشت و خشت کشته را برآید
 و اندردی از من پیش ما در دفاع و جنگ نموده شما عاقله و نفر کشته و نفر
 از خند کرده من نیز کفیر مقتول و و نفر مجروح کردم سایرین که نجات
 دیدند دست پا خود را کم کرده و جو عظیم هم شادند چنانکه از شدت ترس و
 میزد استند که بکدام طرف روی گیرند و از جنگ با که چشمشان هرگز
 دید و نمیدیم خلاصی جویند بجمله و جلد و تشنگی خود را پر کرده و نااینها را
 کشته کرده و و نفر کشته و و نفر دیگر را مجروح نمودیم من را یکی که خود را
 آمده بطرف آنجو یک دست و پا با دلت و حواریا ده و جان شیرین در متحن
 اطلاق و تلف بود و رشم و اندردیم برو و خود را از خشت بقایای کشته و نفر از ده

پناه برده و میخواستند از دست ما فرار کنند
 من بندهای مجبوس را پاره نموده دوازده سوار آوردم که گیتی و گنجایستی جو
 گفت که صیویستم چون که از سختی بند شرف محبت بوده و حالی بدست خود را
 آتش و آدمی مایگی بحالت طبیعی آمده خود را معترف نموده معلوم شد که از برای
 و موسوم به دستوح است با و گفتم که اگر قدرت و قوت دارد و متواند این طبع
 برداشته یا بشیر را بدست گرفته در دفاع و کشتن و جانی را با همی کن
 بر گرفته بحریست م خد نفر از نهار اکت و خشم دارد کرد و آمد و نرسنا نماند
 قایق کشته و بیرون آمده و فراریان با تیر یک در دست و تعاقب کرد و آینه
 چنان کشته نمودیم که از سی نفر و حشی خبر چهار نفر از دست ما نماندند نه
 چون نزدیک قایق نشسته و کمانهای میگرداند فوراً سوار قایق شده فرار کرده
 ماکه از کشتن آنان که در حال بودند غنیمت یافتیم و سبب آن چهار نفر کشته
 ایشان زود و قوت بسیار روزی زده از دست ما بیرون رفتند و میخواستیم که در
 آنها تعاقب نموده و بگذریم تا جان بدر برند و یکی از قایقهای و حشیان کشته
 مشاهده کردم که این نیز مانند دو سپاهان دست و پاتنه بودند پیش رفتیم و گفتم که

از پاش بر داشته و خلافتش بازم بنا کرد و فریاد کشیدن و داد و ستد و
 گویا چنانکه آن برده بود که من میخوانم و او را گشته و از زندان فارغ سازم
 چون حالت او چنین دیدم هر جهت نموده یک شیشه روم بویزدونی دادم
 برود و خودم از کنار استیاده و تا شایس کردم و میگویم و اندر نزدیکی که او رسید
 عجیبه و عوام غریبه از او شاد چنانچه کاهی خنده میکرد و گاهی گریه می نمود
 و خیر و خصل می نمود و گاهی شخص محبوس را در خودش گرفته و بینه می چسباند
 از شاهانه اینکه در حرکات و درازش در بیت حیرت تعجب بودم که تسخیر تمام
 من دیده و مرا خبر داد که این محبوس پدر او و محبت داد و کمال تسخیر لطیف
 خود هر جهت که من نمیدانم که چه عنوان میان کنم هر بار به بلطغا تر که دادند
 نسبت پدر خود که از دست خلافتش رفته بود و می نمود کاهی خود را با
 می انداخت و کاهی پروان می آمد و مجدداً بلا توقف و خلایق شدید
 مودبان نشسته و او را می آید و گاهی در خود را بینه چسباند و قریب
 بهین حالت می اند و کاهی دست و پا در خود را که از سختی بنده شده بود
 و میو میسید و می تلاش میکرد که در خند که خوشی او را رفع نماید اما قیامت که

از حشاشان در او جوده و میخواستیم تعاقب یائیم تقویت پادشاهی و اندک
 مسافت نایبی از پایید نموده و از نظر ما غایب شدند و ساعت بعد با شمشیر
 تنه‌ی برخواست که یاقین کریم قایق فراری از هر کون وجود و غرق نمود
 و اندر آنکه تا بحال پیش پدر خود مشغول پذیرای بودش خود خواهم
 آن جو دیکت انکو چنگل بهمه پدرش فرستاده و همانقدر هم برود سپانیو دام
 بعد از فرختن ایشان از غذا دوباره و اندر دی خوانده و هر که دم که در دست
 شخص اسپانیولی را هم با لدا رخ خستگی و رنجوری نموده با و اندر دی امر مرا
 کرده و مرد اسپانیولی را تقویت میمالید و دقیقه دقیقه بسوی پدر خود
 نظر می نمود که یابو نیست که از پدر خود طینان حاصل کند
فصل سی و پنجم در محبت و مونسون موطن خود

بعد از چندی با رفیق عزیز و باد فای خودم و اندر دی سوگرتی شد هرگز را که وطن نای
 و بسکن هر ساله من بود و این کفتم تبه تبه که دستخراک و بزرگ و مخصوص خود را که بود
 میروانم و در خدمت با چهر سابق اندک که از همان رجه بود بر دایتم و هر چند که
 آورده بودم با خاس پرست و کار آمد جمع آوری کرده با طوطی خود که من از او یاد

این دوشین من بود و دهشتن همیاد و آگاه وطن شدم
بعد از بیست و هشت سال و دو ماه و پانزده روز با جمال و خوشی ب وطن برگشتم
کرده و سیجیک از منوبان و خلقان خود را در حال حیات ندیدم حتی پدر و مادر
منفارت و هجرت من ب هجرت ترک زندگان نموده بودند و از دیدن ایشان
مانده و از پنجه نهایت خزن و مانده مرا حاصل کردید چون در بیدارن بود
سکینه را پیش خود ساخته بفرستم آوردن آب استرحت خود مشغول شدم
یک نفر زنجیر شابل بید کرده پس سخاوته خود نمودم الا آن پدر و مادر و سپهر
هستم لذت خوش گذران ای اهل عیال و محبت پرانیده از صحبت قیامان و دوستان
مخلوط و ممنون شده بایام گذشت که از این عیش و سرور بسبب دانه و درخت خود
مهر و دم شده بودم تا شما خوردم و در تنها بروم

۷۲۲

۹۱۰

This book is due on the date
last stamped. A fine of 1 anna
will be charged for each day the
book is kept over time.

۲۲۲۲

۳۳۳

۹۱۰

۳۳۶۶

سپاحت نامہ رولہ بنون

Date	No.	Date	No.	N
------	-----	------	-----	---